

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

|Κέντρο Σώματος στην παριλίσσια περιοχή|

Φοιτήτρια: Δάφνη Παπαδοπούλου

Επιβλέποντες: Π.Τουρνικιώτης, Α.Κούρκουλας

Σύμβουλος: Μπ.Μπαμπάλου-Νουκάκη

Σύμβουλος Οικοδομικής: Π.Βασιλάτος

Οκτώβριος 2015

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΛΗΜΑ

Το ένδυμα αποτελεί μία **επικοινωνιακή “συσκευή”** η οποία μεταδίδει μηνύματα σχετιζόμενα με την ταυτότητα του ατόμου που το φέρει. Η επικοινωνιακή αυτή πράξη βρίσκεται ενταγμένη μέσα σε **κανονιστικά πλαίσια** και συστήματα συμπεριφοράς. Εντός της σύγχρονης αστικότητας το ανθρώπινο σώμα εμφανίζεται πλήρως ενταγμένο σε ολοένα και πολυπλοκότερα συστήματα αυτού του είδους.

Στον αντίοδα αυτής της συνθήκης, η γυμνότητα φαίνεται να αποζητάται συστηματικά ως μία πράξη που αποζητά την σχετική **απελευθέρωση** από τέτοιους σημασιολογικούς κώδικες. Με την αποβολή του πολιτισμικού περιβλήματος το σώμα επιδιώκει να απαλλαγεί από το ρούχο και κατ’ επέκταση από το σύνολο των κανόνων και κωδίκων συμπεριφοράς που αυτό αναπαράγει.

Παρόλα αυτά, με την αφαίρεση του ρούχου δεν αίρονται απολύτως οι φραγμοί. Αντίθετα, οι εξωτερικοί περιορισμοί ενσωματώνονται σε εσωτερικότερους και προσωπικότερους μηχανισμούς. Οι περιορισμοί μετατοπίζονται στο ίδιο το σώμα και εκφράζονται με την εκλέπτυνση των σωματικών τεχνικών, αυξάνοντας συχνά την **κοινωνική πίεση**.

Α φαίρεση του πολιτισμικού περιβλήματος

Μεταβίβαση των περιορισμών επάνω στο ίδιο το σώμα

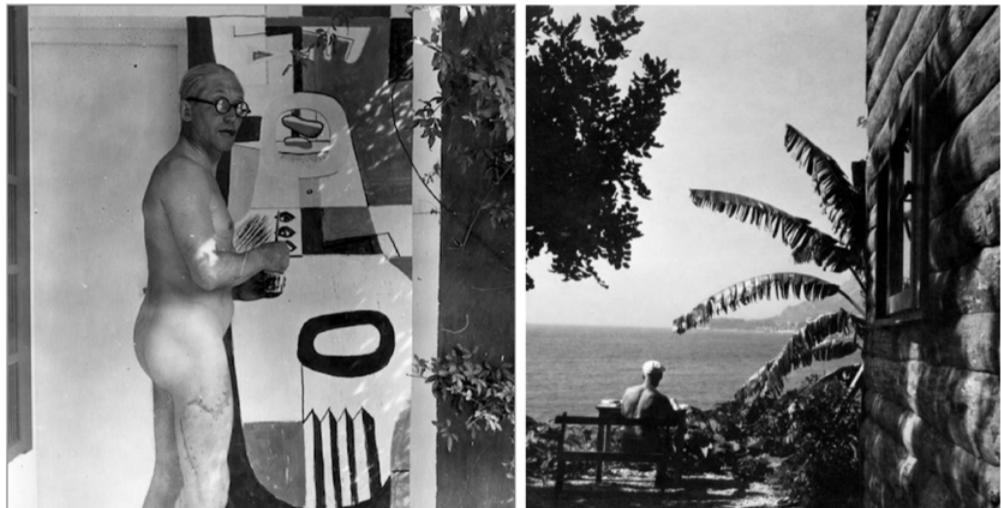

Ο ΠΡΩΤΟΓΟΝΙΣΜΟΣ

Ταυτόχρονα, η γυμνότητα επιτελείται και ως μία διαδικασία απόδρασης από την αστική συνθήκη -στην οποία κυριαρχούν τα κανονιστικά συστήματα- και επανασύνδεσης με την φύση.

Το **φυσικό τοπίο** προσφέρει το έδαφος ώστε το γυμνό σώμα να εμφανιστεί στην δημόσια σφαίρα, σε μία πράξη συλλογικής ύπαρξης. Αντίθετα, εντός του αστικού χώρου, το γυμνό σώμα αποκτά κατά τις τελευταίες δεκαετίες αποκλειστικά συγκρουσιακή παρουσία και μετατρέπεται σε τρόπο διαμαρτυρίας.

Η αναζήτηση του πρωτογονισμού είναι μία προσωρινή διακοπή της κανονικότητας και όχι μία μόνιμη επιλογή διαβίωσης. Εξάλλου, οι περιοδικές αυτές αποδράσεις δεν αποτελούν πραγματική επιστροφή στην φύση, αλλά μετάβαση σε μία συνθήκη φυσικού τοπίου που έχει υποστεί μία **πολιτισμική επιτίτλευση**. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η παραλία, η οποία μετατρέπεται στον κατεξοχήν χώρο όπου ο άνθρωπος της πόλης αποζητά την χαλάρωση και όπου τα φυσικά στοιχεία είναι οργανωμένα με τρόπο που να ικανοποιούν μία συγκεκριμένη εικόνα.

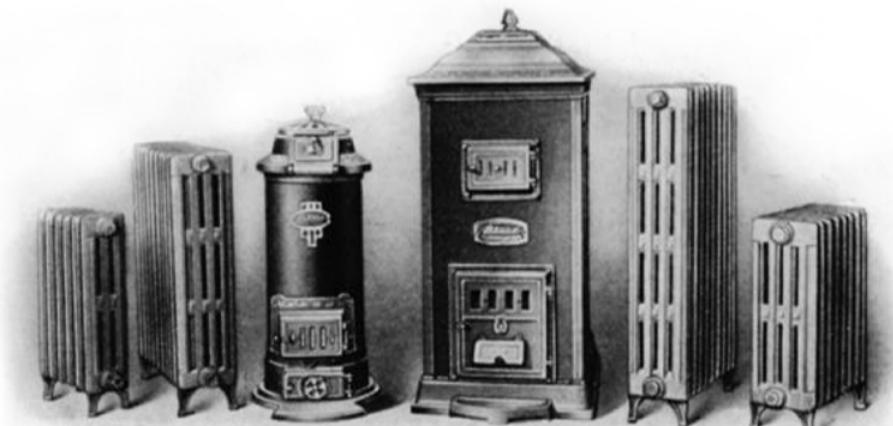

ΣΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ CIVIC BODIES

Η αναζήτηση του πρωτογονισμού αποτελεί την ίδια στιγμή και μία απόπειρα του ανθρώπου να απαλλαγεί από τις **ανέσεις** της καθημερινότητας. Παρόλο που η ζωή του σύγχρονου ανθρώπου εξαρτάται ολοένα και περισσότερο από μία σειρά μηχανισμών που του εξασφαλίζουν ποικίλες μορφές άνεσης, ο ίδιος νιώθει την ανάγκη να δραπετεύει περιοδικά από αυτές.

Όπως εξηγεί ο Σέννετ, η πληθώρα των ανέσεων της σύγχρονης ζωής επιδρά επάνω στο σώμα καθιστώντας το ολοένα και πιο παθητικό. Το **παθητικό σώμα** είναι στερημένο από ερεθίσματα και έχει την τάση να αποτραβιέται από το κοινωνικό σύνολο και να οδηγείται στον ατομικισμό.

Στην λογική αυτή, η γυμνότητα αποτελεί μία κατάσταση κατά την οποία ο άνθρωπος έχει αφαιρέσει από το σώμα του ένα περίβλημα άνεσης και συνεπώς είναι περισσότερο ανοικτός σε σωματικά ερεθίσματα. Η γυμνότητα αναιρεί το παθητικό σώμα.

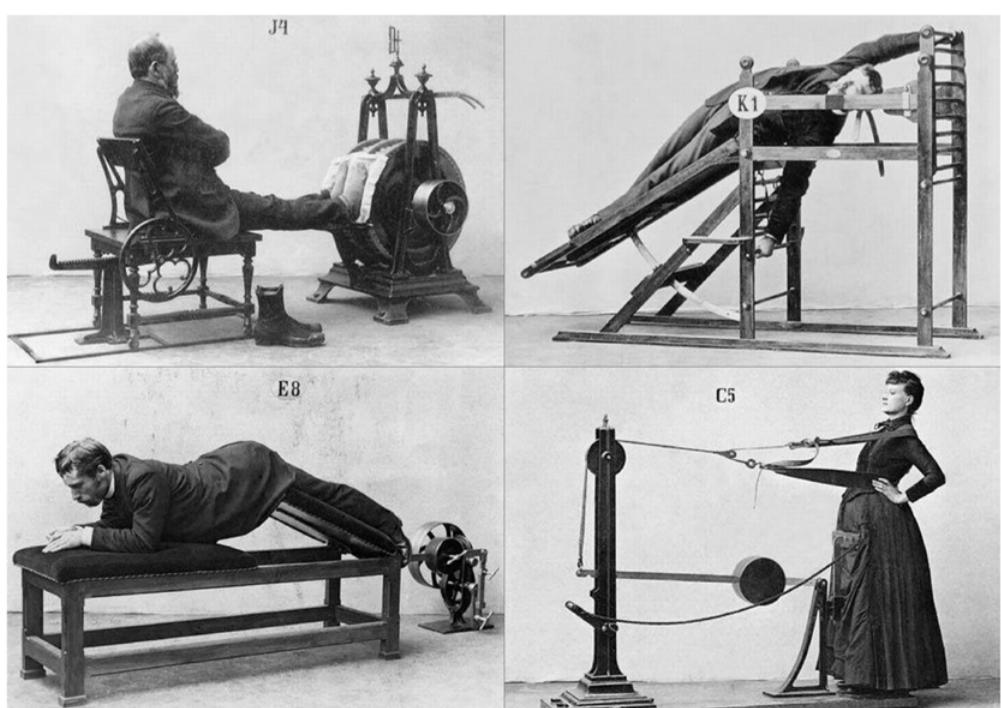

Η ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ

Με την έκθεση του γυμνού σώματος στην δημόσια σφαίρα συγκροτείται μία συλλογική συνθήκη μέσα στην οποία τα σώματα αναπτύσσουν μεταξύ τους μία **διαλεκτική**, μία επικοινωνιακή διαδικασία.

Με την απουσία του ενδύματος, τα κανονιστικά συστήματα έχουν περάσει τώρα επάνω στον όγκο του ίδιου του σώματος, στην θέση, την στάση, την κίνηση και την συμπεριφορά του. Η διαλεκτική που δημιουργείται με το συλλογικό γυμνό είναι μία **ενσώματη πρακτική** κατά την οποία το άτομο κατεργάζεται και πάλι τον εαυτό του, αυτή την φορά μέσα από την αλληλεπίδραση με τα υπόλοιπα μέλη του συνόλου.

Η διαδικασία αυτή μπορεί να οδηγήσει σε **επαναδιατυπώσεις** και αμφισβητήσεις σχετικά με τα δίπολα αποδεκτών/μη-αποδεκτών σωμάτων. Επαναδιατυπώσεις που γίνονται με όρους μη-θεσμικούς, από τα κάτω, σε αντίθεση με την αντίληψη για το σώμα που διαμορφώνεται από τις ποικίλες μορφές ειδικών λόγων, παράγοντας σχέσεις εξουσίας. Η διαλεκτική του γυμνού σώματος επιτρέπει μία παραγωγή γνώσης που δεν αποτελεί αντικείμενο διαχείρισης και αξιολόγησης εκ των άνω.

02 | ανάλυση περιοχής | Τα μνημεία

01 | ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΥ

Ο αρχαιολογικός χώρος του Ολυμπιείου περιλαμβάνει το ιερό του Ολυμπίου Διός, ένα συγκρότημα ρωμαϊκών λουτρών (βαλανείων) στα βόρεια του ναού καθώς και μία σειρά από μνημεία που βρίσκονται στα νότια του Ολυμπιείου, κοντά στην κοίτη του ποταμού Ιλισσού και την πηγή Καλλιρόης.

02 | ΙΕΡΟ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ

Η ανοικοδόμηση του ναού του Ολυμπίου Διός ξεκίνησε κατά την αρχαϊκή εποχή (515 π.Χ.) αλλά διακόπηκε με την κατάλυση της τυραννίδας. Κατά την ρωμαϊκή εποχή, υπό τον αυτοκράτορα Αδριανό, ανεγέρθηκε επάνω στις υποδομές του αρχαϊκού ναού το μεγάλο δίπτερο κτίσμα, του οποίου κάποιοι κίνες διατηρούνται μέχρι σήμερα. Ο ναός είναι ρυθμού κορινθιακού και πλαισιώνεται από έναν μεγάλο περίβολο με περίμετρο 673μ.

03 | ΒΑΛΑΝΕΙΟ

Λουτρικό συγκρότημα στα βόρεια του Ολυμπιείου, το οποίο ανεγέρθηκε κατά την εποχή του αυτοκράτορα Αδριανού και πιθανολογείται ότι παρέμεινε σε χρήση μέχρι τον 7ο αιώνα μ.Χ.

04 | ΝΑΟΣ ΔΕΛΦΙΝΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Ο ναός του Δελφινίου Απόλλωνος ανάγεται στα μέσα περίπου του 5ου αιώνα π.Χ. Σήμερα διατηρείται μόνο η βάση του περίπτερου Δωρικού ναού που πιθανολογείται ότι διατηρούνταν στην θέση του μέχρι τα μέσα του 3ου αιώνα μ.Χ. οπότε και κατεδαφίστηκε και το οικοδομικό του υλικό χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή του Βαλεριανού τείχους.

05 | ΝΑΟΣ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΡΕΑΣ

Ο περίπτερος αυτός ναός χρονολογείται περίπου στα μέσα του 2ου αιώνα μ.Χ. Σήμερα διατηρείται μόνο η βάση του καθώς και λιγοστά πώρινα λιθοσώματα από την ευθυνηρία και τον τοιχοβάτη. Ο ναός διέθετε έναν περίβολο διαστάσεων 39x31μ.

06 | ΕΠΙ ΔΕΛΦΙΝΙΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Κτήριο με πολυγωνική τοιχοδομία των υστεροαρχαϊκών χρόνων (γύρω στο 500 π.Χ.). Σύμφωνα με την παράδοση, ιδρύθηκε από τον Βασιλέα της Αθήνας Αιγέα, πατέρα του Θουσέα, δίπλα στο ανάκτορό του και λειτούργησε ως δικαστήριο όπου δικάζονταν οι «δίκαιοι» φόνοι, δηλαδή αυτοί που διαπράττονταν σε περίπτωση μοιχείας ή κατά την διάρκεια πολεμικών αγώνων. Το τριμερές οικοδόμημα έφερε στην μπροστινή πλευρά του αυλή την οποία περιέκλειε τοίχος κτισμένος κατά μήκος του βράχου.

07 | ΝΑΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΔΙΟΣ

08 | ΒΡΑΧΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΓΗΣ

09 | ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΛΕΡΙΑΝΕΙΟΥ ΤΕΙΧΟΥΣ

10 | ΚΟΙΤΗ ΙΛΙΣΣΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ

11 | ΝΑΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΑΓΡΟΤΕΡΑΣ

Ιωνικός ναός που χρονολογείται στο 449 π.Χ. Σε αυτόν γινόταν η τέλεση των Μικρών Ελευσίνιων Μυστηρίων, που αποτελούσαν προετοιμασία για τα Μεγάλα Μυστήρια. Μεταράπηκε σε χριστιανική εκκλησία (Παναγία στην Πέτρα) και παρέμεινε σχεδόν ακέραιος μέχρι το 1778, οπότε και διαλύθηκε προκειμένου να κτιστεί το τείχος του Χασεκάν. Σήμερα διατηρούνται λιγοστά λείψανα του ναού.

03 | ανάλυση περιοχής | Οι διαδρομές του Ιλισσού

ΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΙΛΙΣΣΟΥ

Η αρχαία κοίτη του Ιλισσού στην περιοχή κοντά στο Ολυμπιείο διέτρεχε μία διαδρομή διαφορετική από αυτήν που ακολουθούσε το ποτάμι στις αρχές του 20ου αιώνα, πριν ακριβώς καλυφθεί και υπογειοποιηθεί. Έτσι, κατά την αρχαιότητα ο Ιλισσός είχε μία χάραξη η οποία διερχόταν βορειότερα από την μεταγενέστερη μεσαιωνική κοίτη (όπως σημειεύνεται στον χάρτη), η οποία και διατηρήθηκε μέχρι την ολική κάλυψη του ποταμού και την διοχέτευση των υδάτων του μέσω αγωγών.

Σύμφωνα με τις αποτυπώσεις του Ι.Τραυλού ήδη κατά την περίοδο του Ιουντινιανού ο ποταμός διαθέτει δύο κλάδους στο σημείο αυτό, δημιουργώντας ανάμεσά τους μία ρηχή ελώδη περιοχή που ονομαζόταν "Βατραχονήσι". Το 1897 ένας μεγάλος κατακλυσμός, γνωστός ως "πλημμύρα του Αγ. Φιλίππου", προκάλεσε τη βύθιση του Βατραχονησίου και την άμεση ανάληψη δράσης από τις αρχές για την κάλυψη του βόρειου κλάδου του ποταμού και την διοχέτευση των υδάτων του αποκλειστικά στην νότια μεσαιωνική κοίτη.

Έτσι, ξεκίνα το σταδιακή κάλυψη του Ιλισού. Η πλημμύρα του 1897 εξάλλου συνδέεται σε μεγάλο βαθμό με την συστηματική εκμετάλλευση που υπέστησαν οι όχθες του ποταμού από το Δήμο της Αθήνας από τον 19ο αι. μέχρι και τη δεκαετία του 1920, ως πηγή για άμμο και χαλίκια, που χρησιμοποιούνταν για την κατασκευή των δρόμων της πρωτεύουσας. Η πρακτική αυτή προκάλεσε σοβαρή υποβάθμιση σε αρκετά σημεία, καθιστώντας τα ευάλωτα στις πλημμύρες και επιρρεπή στη διατήρηση λιμναζόντων υδάτων.

Η υπογειοοποίηση του Ιλισσού ήταν μια απόφαση που ελήφθη από τον Ι. Μεταξά και ολοκληρώθηκε στη δεκαετία του 1960. Εντάχθηκε άλλωστε στο αντιπλημμυρικό και αποχετευτικό πρόγραμμα της Αθήνας, το οποίο χρηματοδοτήθηκε από το Σχέδιο Μάρσαλ που δόθηκε στην Ελλάδα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

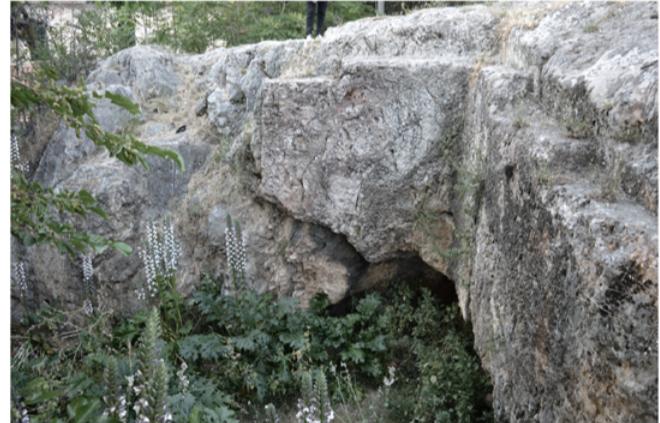
01 | ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Ο ναός της Αγίας Φωτεινής οικοδομήθηκε το 1872 επάνω στα ερείπια ενός μικρού ναού της περιόδου της Τουρκοκρατίας, από την οποία και προέρχονται οι παλιές τοιχογραφίες. Ο παλιός ναός με την σειρά του είχε κτιστεί στα θεμέλια του αρχαίου ναού της Εκάπης, που είχε μετατραπεί σε χριστιανικό ναό τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες.

02 | ΙΕΡΟ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣ

Στην νότια πλευρά του ναού της Αγίας Φωτεινής βρίσκεται ένα βραχώδες ύψωμα με δύο λαξευμένα μέτωπα μεταξύ τους και χαμηλότερα μία σπηλιά. Επάνω από αυτήν, στο κέντρο περίπου του νότιου μετώπου εντοπίστηκε λαξευμένο στην επιφάνεια του βράχου ένα ανάγλυφο του θεού Πανός. Η λατρεία του θεού Πάνα γινόταν εξάλλου συχνά σε σπηλιές και βραχώδεις τόπους. Το ιερό αυτό ενδέχεται να είναι το ιερό των Νυμφών και του Αχελώου με την πηγή κρύου νερού, τον πλάτανο και την λυγαριά που αναφέρεται στον Φαιδρό του Πλάτωνα.

03 | ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΕΣ / ΠΗΓΗ ΚΑΛΛΙΡΟΗΣ

Μέσα στην περιοχή της ανενεργής κοίτης του Ιλισσού, στα βόρεια του ναού της Αγίας Φωτεινής εμφανίζεται μία βραχονησίδα στην οποία έσμιγαν παλαιότερα τα δύο παρακλάδια του ποταμού [πριν την επιχωμάτωση του βόρειου τμήματος]. Το σημείο αυτό ονομάζοταν επίσης Βατραχονήσι (όπως και το χερσαίο τμήμα ανάμεσα στους δύο κλάδους του ποταμού]. Πλευρικά της βραχονησίδας αυτής σχηματίζονταν δύο καταρράκτες από τους οποίους το νερό έτρεχε ξανά μέσα στην κοίτη του ποταμού.

Στο σημείο αυτό βρισκόταν και η πηγή της Καλλιρόης. Η Καλλιρόη υπήρχε μία από τις σημαντικότερες και πιο ονομαστές πηγές της αρχαίας Αθήνας. Στο τελευταίο τέταρτο του δου αι. αιώνα τα νερά της διοχετεύτηκαν στη λεγόμενη Εννεάκρουνο (κρήνη με εννέα κρουνούς), που αναφέρεται και απεικονίζεται συχνά στους αρχαίους χρόνους.

Οι καταρράκτες και η πηγή της Καλλιρόης έχουν απεικονιστεί σε πλήθος από ζωγραφικές αναπαραστάσεις ένων περιηγητών στην Ελλάδα κατά τον 19ο αιώνα.

04 | ΓΕΦΥΡΑ ΙΛΙΣΣΟΥ

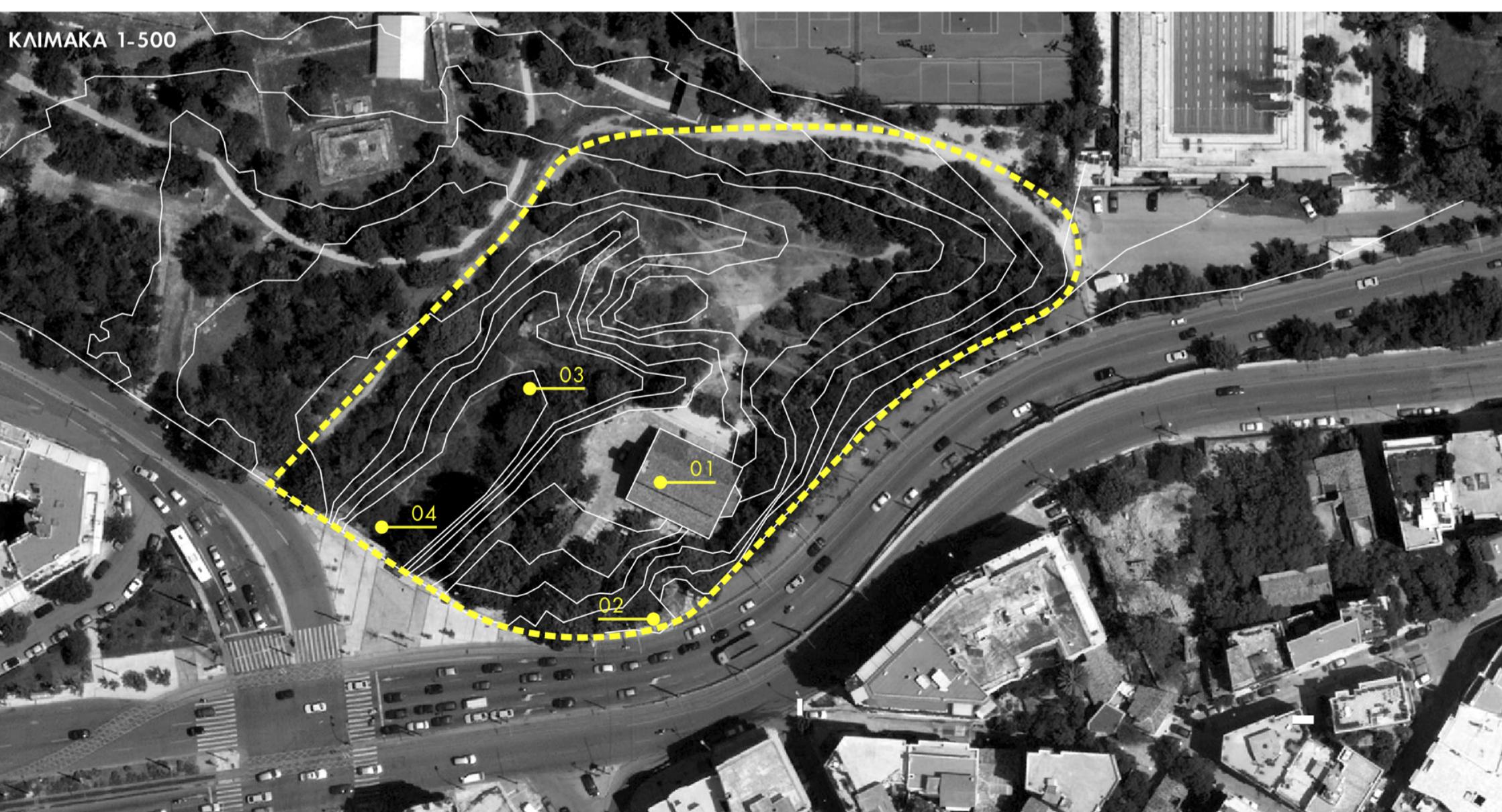
Η γέφυρα κτίστηκε τον 19ο αιώνα και βρίσκεται σήμερα καλυμμένη από την πλάκα του πεζοδρομίου (της οδού Αθ. Διάκου), με αποτέλεσμα να μην είναι καθόλου ορατή από το επίπεδο του δρόμου. Αντιθέτως, είναι ορατή και προσβάσιμη μόνο από την κοίτη του ποταμού Ιλισσού.

Οι νότιες απολήξεις των τριών αψίδων της γέφυρας έχουν φραχθεί αφήνοντας όμως δύο διόδο επικοινωνίας μεταξύ τους, ενώ στην βόρεια πλευρά της έχουν προστεθεί υποστηλώματα ωπλισμένου σκυροδέματος για την στήριξη της υπερκείμενης πλάκας. Η γέφυρα φέρει το έμβλημα του Βασιλιά Όθωνα, του πρώτου βασιλιά της Ελλάδας και το όνομα του Δημάρχου Ι. Κόνιαρη (1801-1872).

Πρόσφατα πραγματοποιήθηκε καθαρισμός της περιοχής κάτω από την γέφυρα με πρωτοβουλία των κατοίκων της περιοχής, από την οποία προέκυψε πλήθος ευρημάτων που μαρτυρούν την "άτυπη" χρήση του χώρου από διαφορετικές ομάδες και για ποικίλες δραστηριότητες.

ΚΛΙΜΑΚΑ 1-500

05 | ανάλυση περιοχής | Η Οικειοποίηση του χώρου

01 | ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΑΠΑΔΩΝ

Κατά την τουρκοκρατία, σύμφωνα με τον Ιωάννη Τραυλό, τμήμα του περιβόλου του Ολυμπείου είχε διαμορφωθεί ως υπαίθριο τζαμί, όπως δείχνει και ο πίνακας του Dürre του 1819. Το τζαμί του Ολυμπείου (ή αλλιώς "Προσκύνημα των Αραπάδων") βρισκόταν στην νοτιοανατολική γωνία του ναού και χρησιμοποιούνταν από τους Τούρκους ιδιαίτερα κατά την γιορτή του Μπαΐραμίου και εκτάκτως σε εποχές ανομβρίας, οπότε και συναθροίζονταν εκεί για να προσευχθούν και να παρακαλέσουν τον Άλλαχ να τους φέρει βροχή. Ο Ι.Τραυλός θεωρεί ιδιαίτερα εντυπωσιακή την σύμπτωση της επιλογής του συγκεκριμένου σημείου για τον σκοπό αυτό, καθώς ο Ναός του Ολυμπίου Διός συνδέεται με τον Κατακλυσμό του Δευκαλίωνα. Στο συγκεκριμένο τζαμί προσεύχονταν και οι Αιθίοπες που διέμεναν την εποχή εκείνη στην Αθήνα, εξού και η ονομασία του.

03 | ΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟ

02 | ΚΟΥΛΟΥΜΑ ΣΤΙΣ ΚΟΛΩΝΕΣ

Στην περιοχή γύρω από τους στύλους του Ολυμπίου Διός συναθροίζονταν παραδοσιακά οι Αθηναίοι για να γιορτάσουν τα Κούλουμα, γιορτή που αποτελούσε ένα είδος δημόσιας διασκέδασης. Περιγραφές από την δεκαετία του 1930 μας μεταφέρουν μία εικόνα κατάληψης της περιοχής από διασκεδαστές που έρχονταν εδώ να διημερεύουν. Οι πανηγυριστές προσέρχονταν εφοδιασμένοι με τρόφιμα αλλά ο χώρος πλημμύριζε επίσης και από τους χαρακτηριστικούς μικροπωλητές που προσέφεραν φαγώσιμα όπως φρούτα, παστέλι, χαλβά, κρασί κλπ.

Οι παρέες καθόντουσαν σε στρωμένη βελέντζα στο έδαφος, στην μέση της οποίας τοποθετούνταν καλάθια με τρόφιμα. Οι διασκεδαστές συνήθως έτρωγαν με τα χέρια, ανάμεσα σε ζωρές, θορυβώδεις συζητήσεις και αστεία. Παρέες που συγκροτούνταν συχνά σε ομάδες με βάση τον τόπο καταγωγής τραγουδούσαν και χόρευαν τα αντίστοιχα τραγούδια με γκάιντες, νταούλια και πίπιζες.

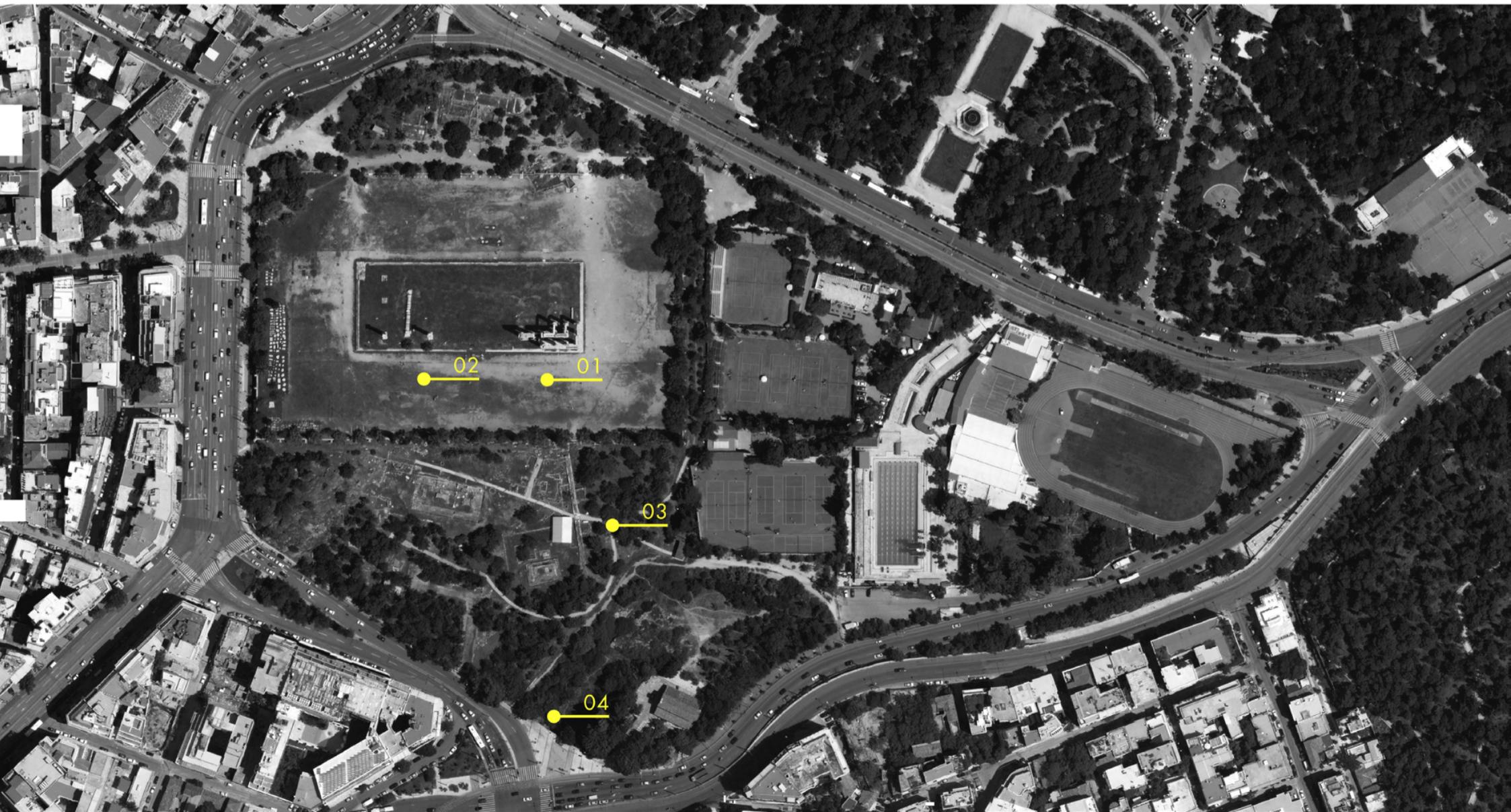
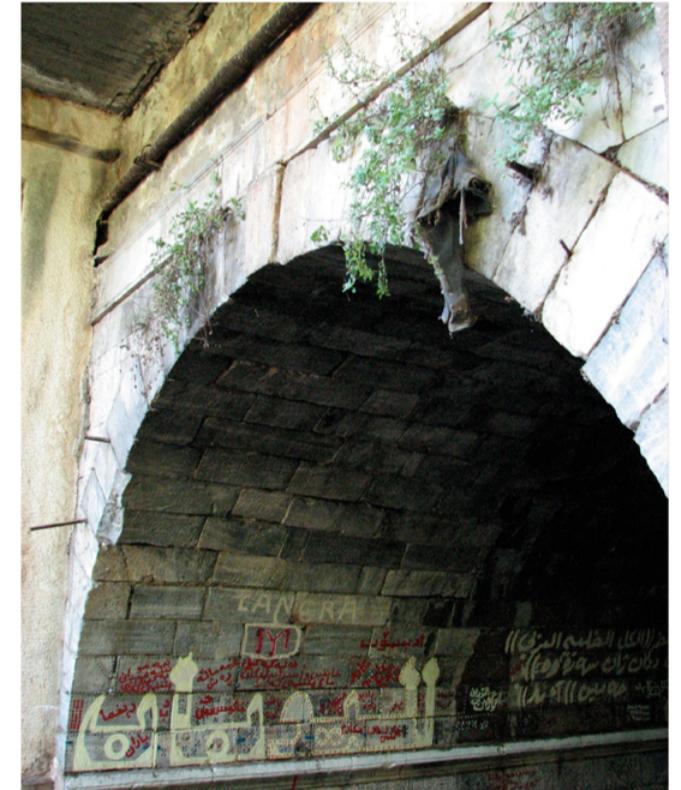
Το γλέντι διαρκούσε μέχρι αργά το απόγευμα, συνήθως μέχρι την δύση του πλίου. Την ώρα αυτή πολλοί από τους διασκεδαστές ήταν ήδη μεθυσμένοι ή εξαντλημένοι από την κούραση, ενώ αρκετοί κοιμόντουσαν επάνω στο γρασίδι. Το έδαφος φαίνεται πως παρέμενε για αρκετές μέρες μετά την Καθαρά Δευτέρα καλυμμένο με τα αποφάγια του γλεντιού. Φλούδες πορτοκαλιών, όστρακα θαλασσινών κλπ.

04 | ΤΑ ΠΑΡΙΛΙΣΣΙΑ ΩΣ ΤΟΠΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Πρόσφατα, μετά από πρωτοβουλία των κατοίκων της περιοχής πραγματοποιήθηκε καθαρισμός της περιοχής της κοίτης του Ιλισσού, κατά την οποία προέκυψαν ευρημάτα που μαρτυρούν την άτυπη οικειοποίηση του χώρου στις μέρες μας. Μία από αυτές τις δραστηριότητες φαίνεται να είναι η χρήση του χώρου -και ιδιαίτερα του σημείου κάτω από την γέφυρα- ως τόπου προσευχής.

Έτσι, στο εσωτερικό της κεντρικής αψίδας εμφανίζονται σήμερα αραβικές λατρευτικές επιγραφές, ενώ ειδικά στην ανατολική πλευρά της αψίδας υπάρχουν επιζωγραφισμένες απεικονίσεις μουσουλμανικών τεμένων. Στον ίδιο χώρο βρέθηκαν στο έδαφος και τάπτες, προφανώς για την προσευχή.

Ο ΧΩΡΟΣ ΩΣ ΕΝΔΥΜΑ

Βασική αρχή του σχεδιασμού έχει αποτελέσει η διαπίστωση ότι στοιχεία του χώρου μπορούν συχνά να λειτουργούν ως ένα ένδυμα. Τέτοια στοιχεία είναι το νερό, οι φυτεύσεις, οι διαβαθμίσεις φωτός/σκιάς και η ατμόσφαιρα μέσα στα αιμόλουτρα. Η ιδιότητα αυτή των χωρικών στοιχείων επιτρέπει την "σκηνοθέτηση" μίας σειράς επεισοδίων κατά τις οποίες το γυμνό σώμα αποκρύπτεται και αποκαλύπτεται σε επιλεγμένες στιγμές.

V E R O

F U T E U S H

F O W C | S K I A

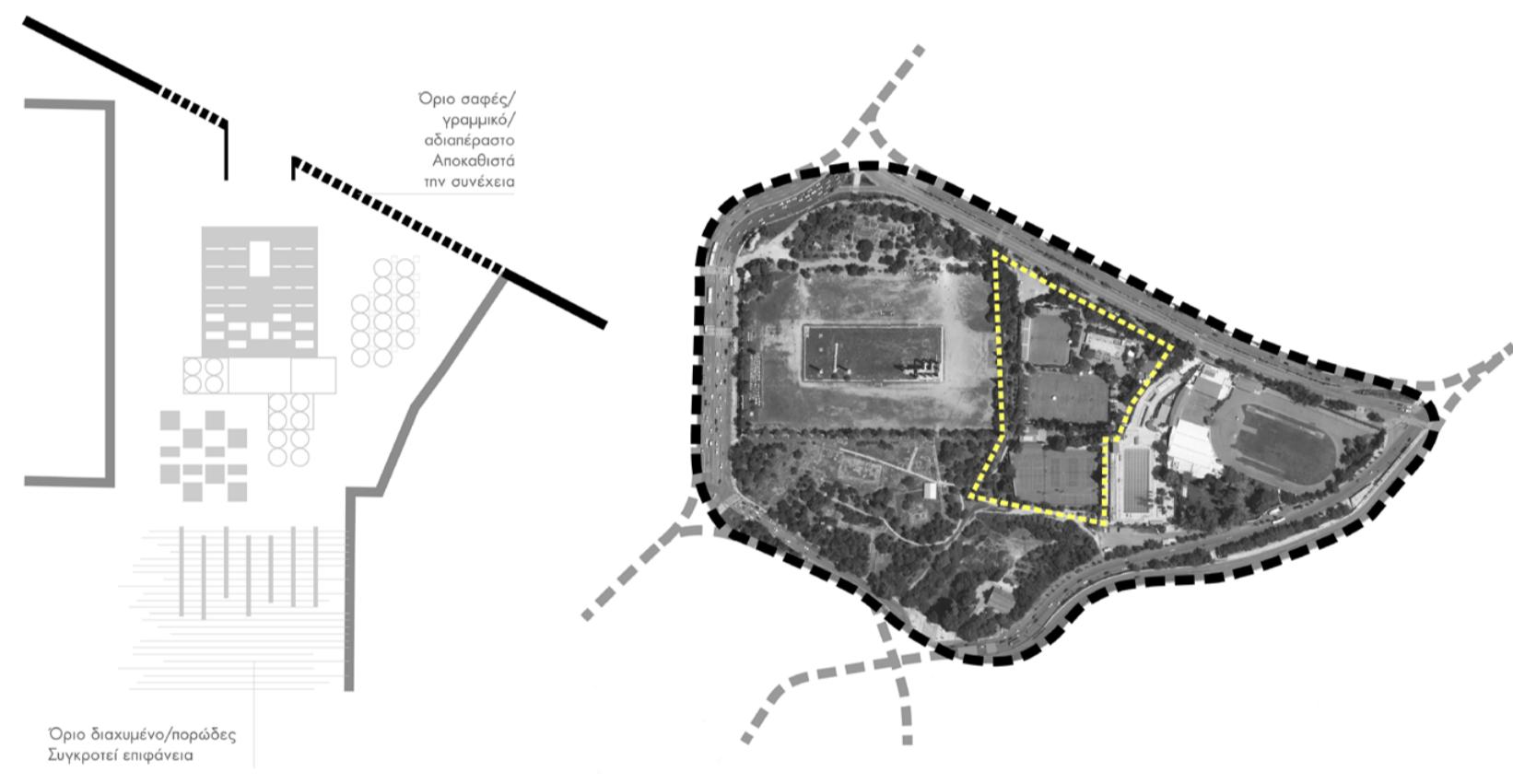
A T M O S

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ

Η διαχείριση των ορίων του οικοπέδου έχει γίνει με βάση την παρατήρηση ότι το τμήμα που περικλείεται από τις λεωφόρους Βασιλίσσης Όλγας, Αρδητού, Συγγρού και Αθανασίου Διάκου εμφανίζει τα χαρακτηριστικά μίας περίκλειστης νησίδας μέσα στον αστικό χώρο.

Συνεπώς, στην Βόρεια πλευρά του οικοπέδου επιδιώχθηκε η διατήρηση του ορίου αυτής της νησίδας με την δημιουργία ενός σαφές, γραμμικού ορίου, ενώ προς την νότια πλευρά έχει δημιουργηθεί ένα όριο διαχυμένο, το οποίο ταυτόχρονα αποτελεί και συγκροτημένη περιοχή, στην οποία μπορεί να διεισδύει το ανθρώπινο σώμα.

ΤΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

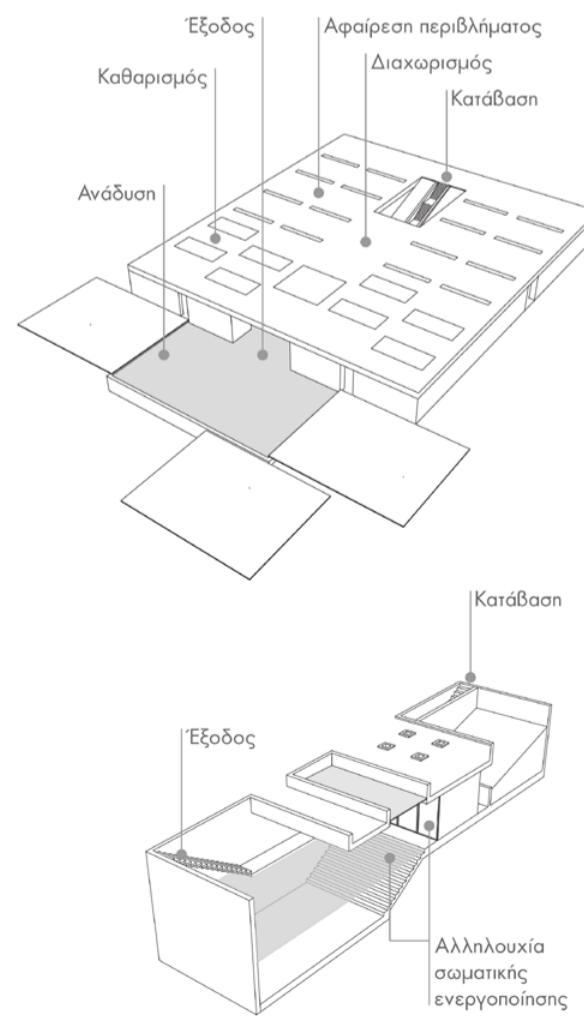
01/ΜΕΤΑΛΛΑΓΗ Αρχικό στάδιο κατά το οποίο το σώμα υφίσταται ισχυρή μεταλλαγή για να αποκαλυφθεί τελικά στο σύνολο. Περιλαμβάνει τον διαχωρισμό, τον καθαρισμό του σώματος, την συνάντηση μέσα στο νερό και την έξοδο στον υπαίθριο χώρο.

02/ΑΝΑΔΥΣΗ Στην περιοχή αυτή το γυμνό σώμα αποκαλύπτεται με ανάδυση μέσα από το νερό.

03/ΔΙΕΓΕΡΣΗ Μία σειρά από αιμόλουτρα έχουν ως στόχο την δημιουργία σωματικών ερεθισμάτων που ενεργοποιούν το παθητικό σώμα.

04/ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΕ Βάση την διαπίστωση ότι οι κενοί χώροι προκαλούν αδράνεια στο σώμα, ο τόπος αυτός έχει ως στόχο την περιήγηση μέσα σε μία έκταση που εμφανίζει εμπόδια και συνεπώς αντίσταση στο ανθρώπινο σώμα.

05/Μία υπαίθρια τραπεζαρία χρησιμεύει ως χώρος στον οποίο μπορεί δυνητικά να συνυπάρχει το φαγητό με την συζήτηση και αποτελεί το στάδιο του απολογισμού της εμπειρίας που έχει προηγθεί.

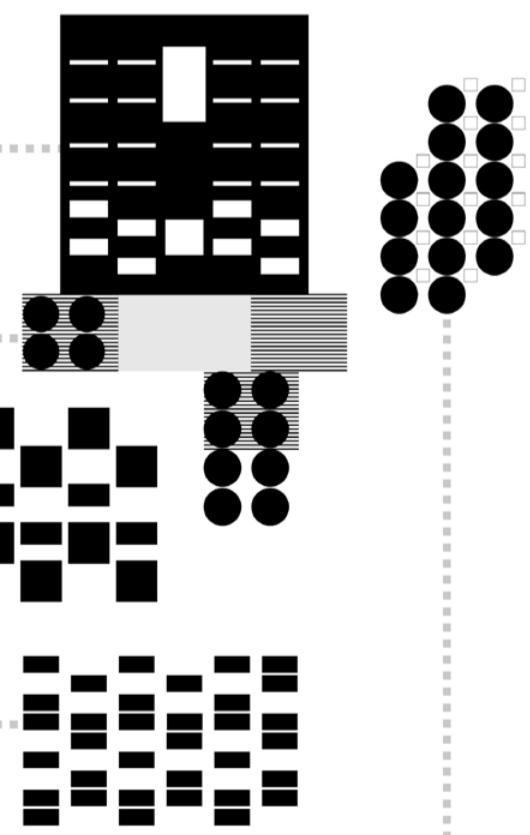
μεταλλαγή

ανάδυση

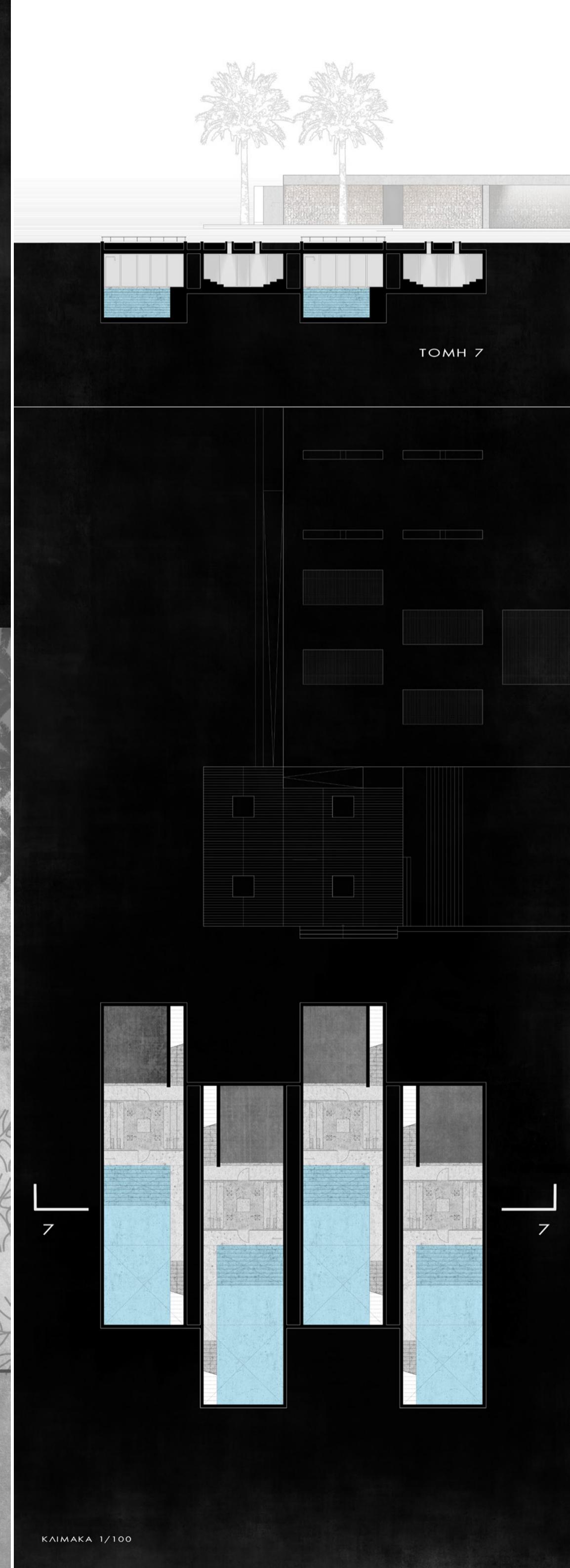
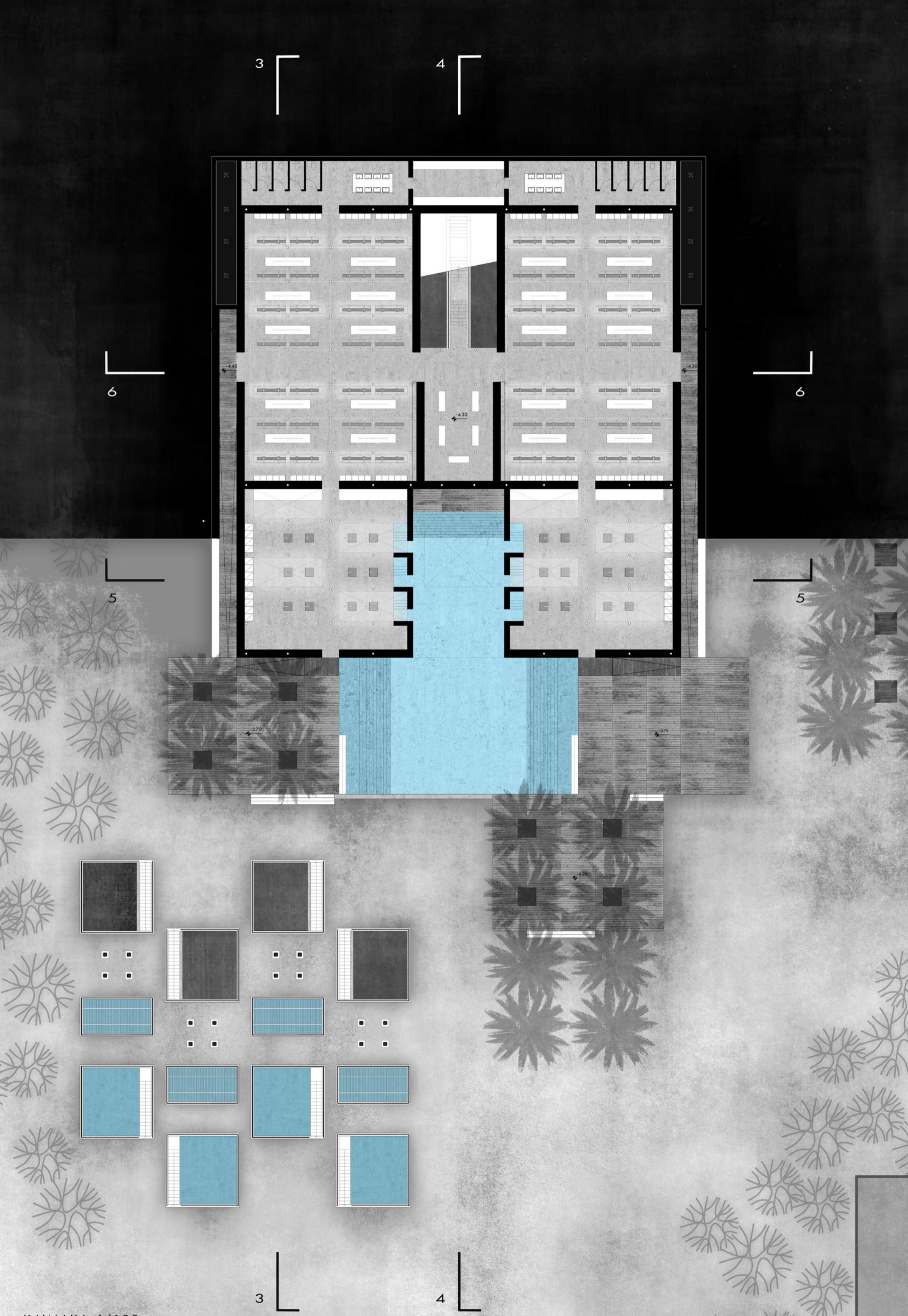
διέγερση

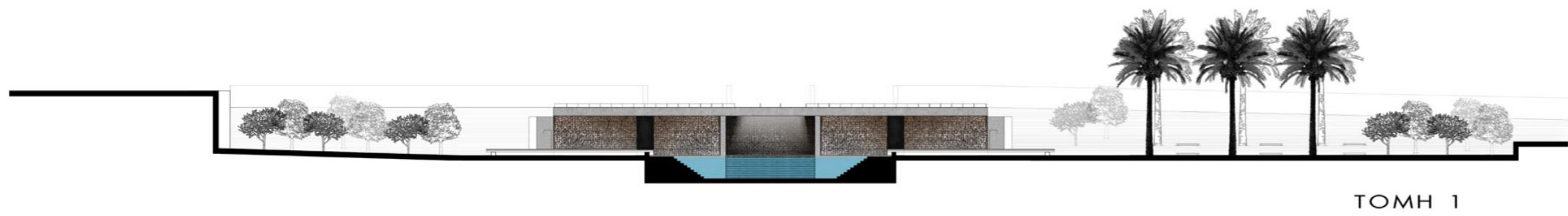
αντίσταση

απολογισμός

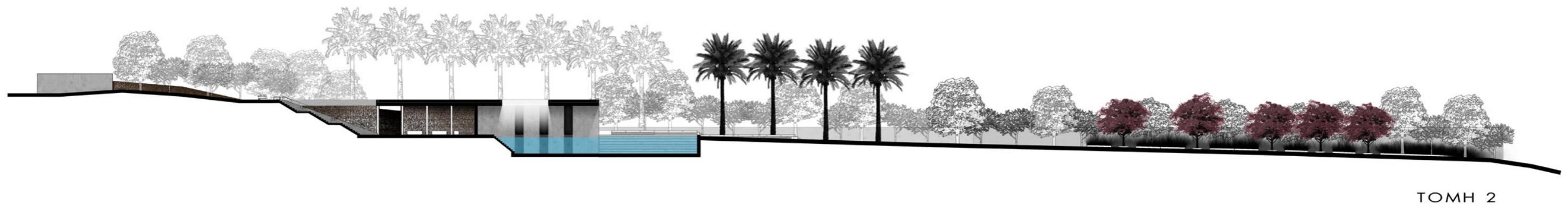

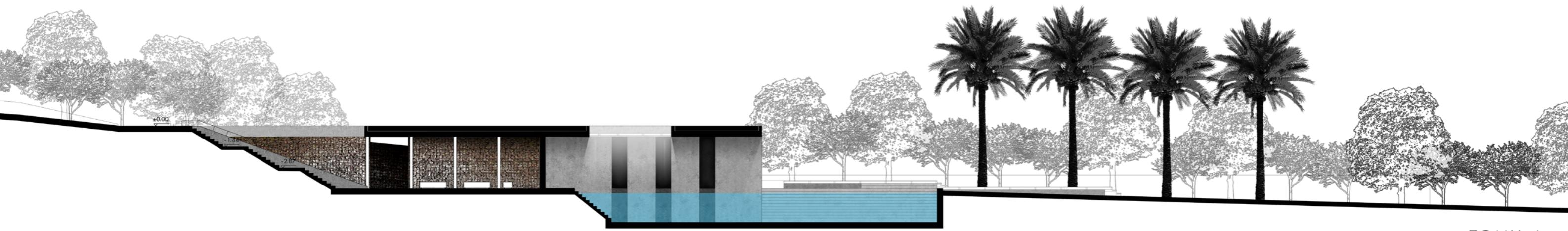

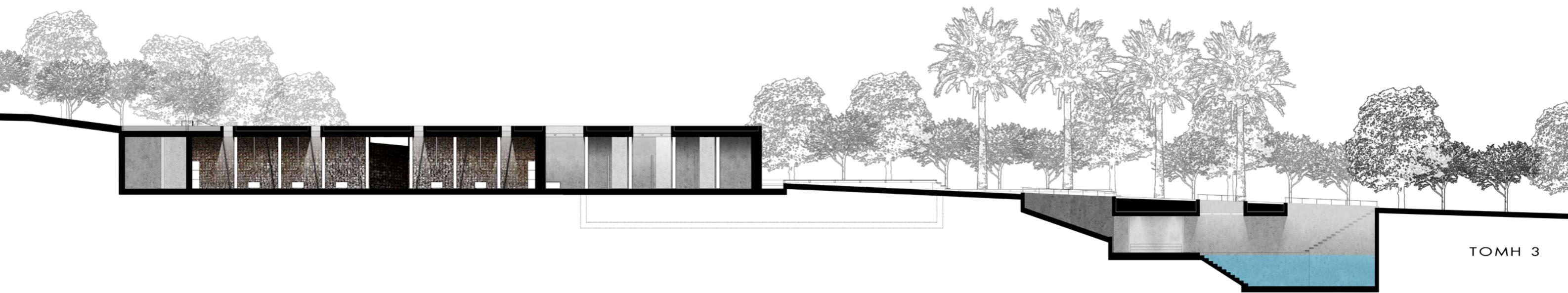
TOMH 1

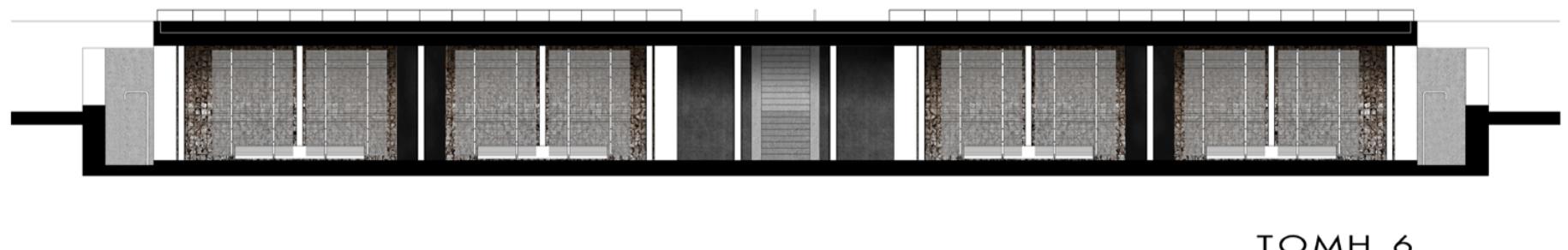
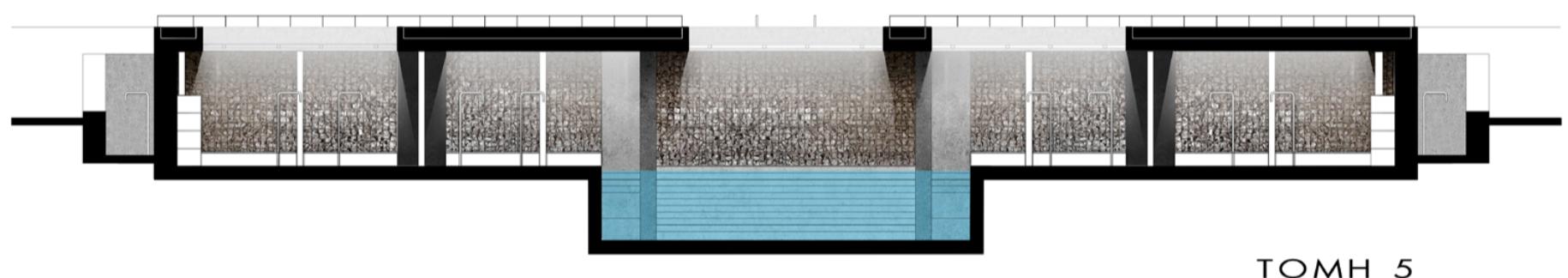
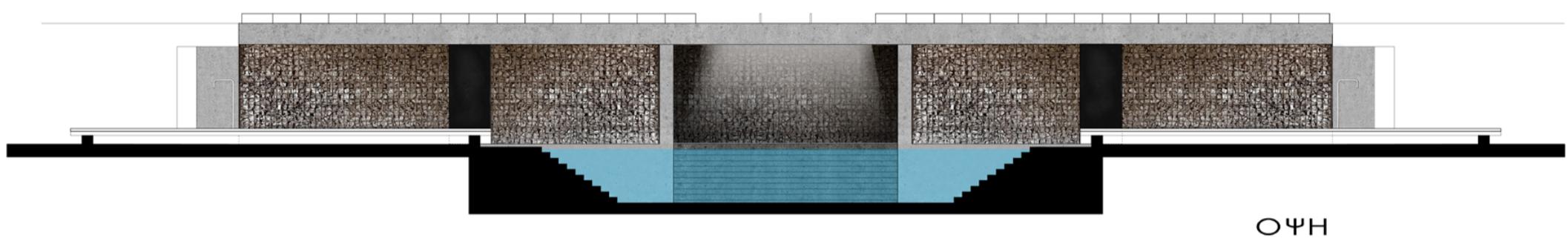
TOMH 2

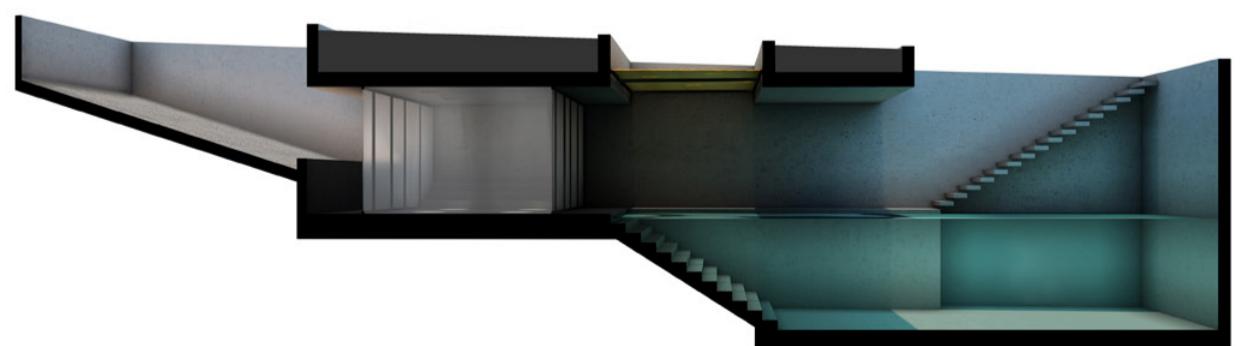
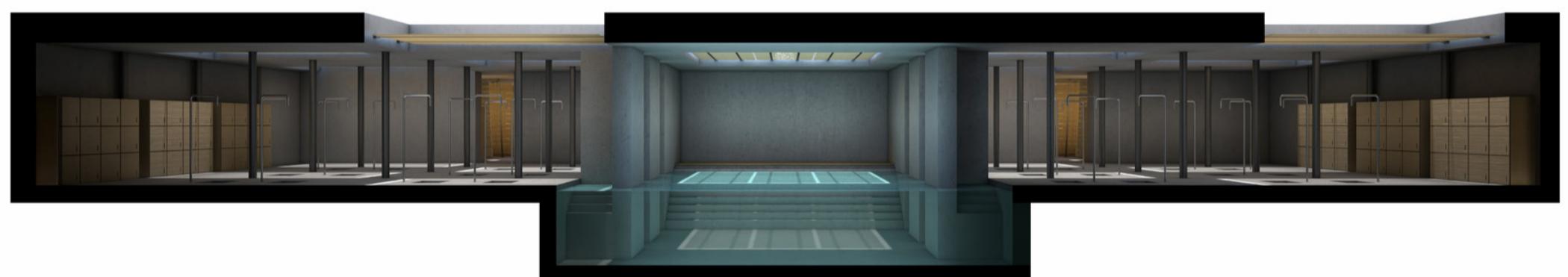
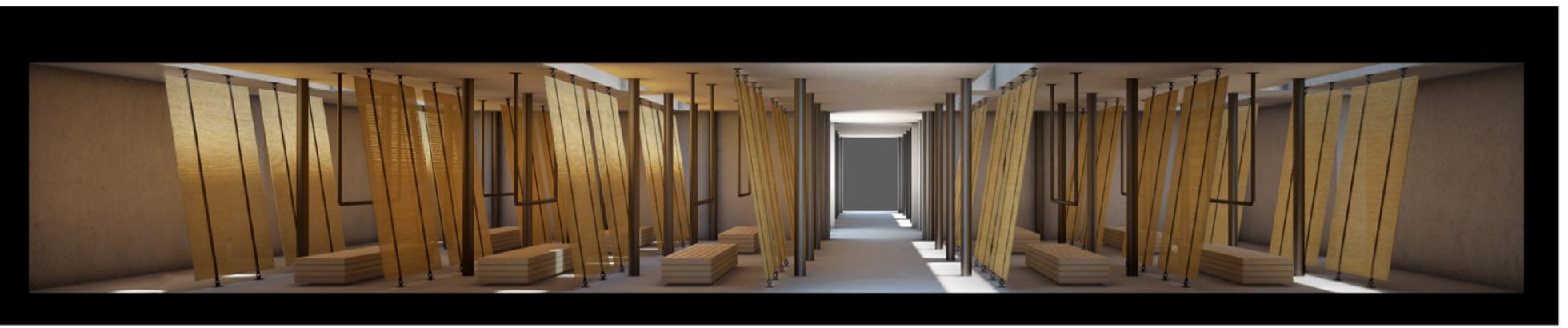

TOMH 4

TOMH 3

ΧΟΥΡΜΑΔΙΑ
Phoenix Dactylifera

МОΥΡΙΑ
Morus Platanifolia

ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ
Amygdalus Communis

ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑ
Cercis Siliquastrum

ΑΓΡΩΣΤΩΔΗ ΚΑΙ
ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

ΔΕΝΤΡΑ

ΧΟΥΡΜΑΔΙΑ
Phoenix Dactylifera

МОΥΡΙΑ
Morus Platanifolia

ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ
Amygdalus Communis

ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑ
Cercis Siliquastrum

ΑΓΡΩΣΤΩΔΗ ΦΥΤΑ

ΣΤΥΠΑ
Stipa Tenuissima

ΦΕΣΤΟΥΚΑ
Festuca Mairei

ΠΑΝΙΚΟ
Panicum Vergatum

ΜΙΣΧΑΝΘΟΣ
Miscanthus Sinensis Adagio

ΜΙΣΧΑΝΘΟΣ / *Miscanthus Sinensis Emmanuel Lepage*

ΜΙΣΧΑΝΘΟΣ
Miscanthus Sinensis Flamingo

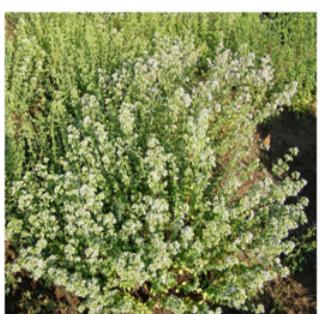
ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΦΥΤΑ

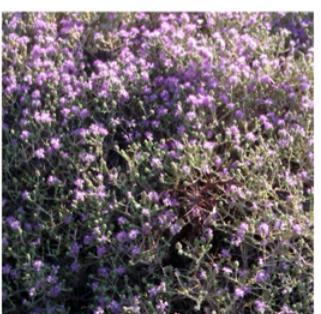
ΛΕΒΑΝΤΑ
Lavandula

ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΟ
Rosmarinus Officinalis

ΡΙΓΑΝΗ
Origanum Vulgare

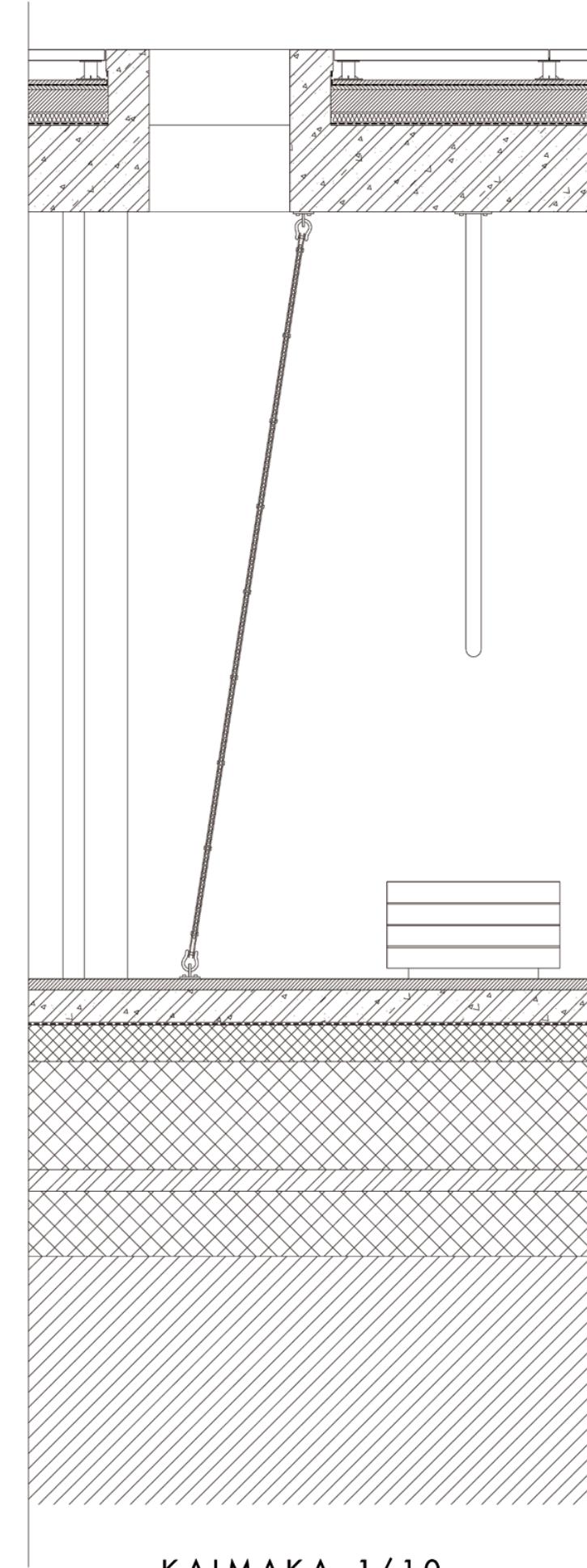
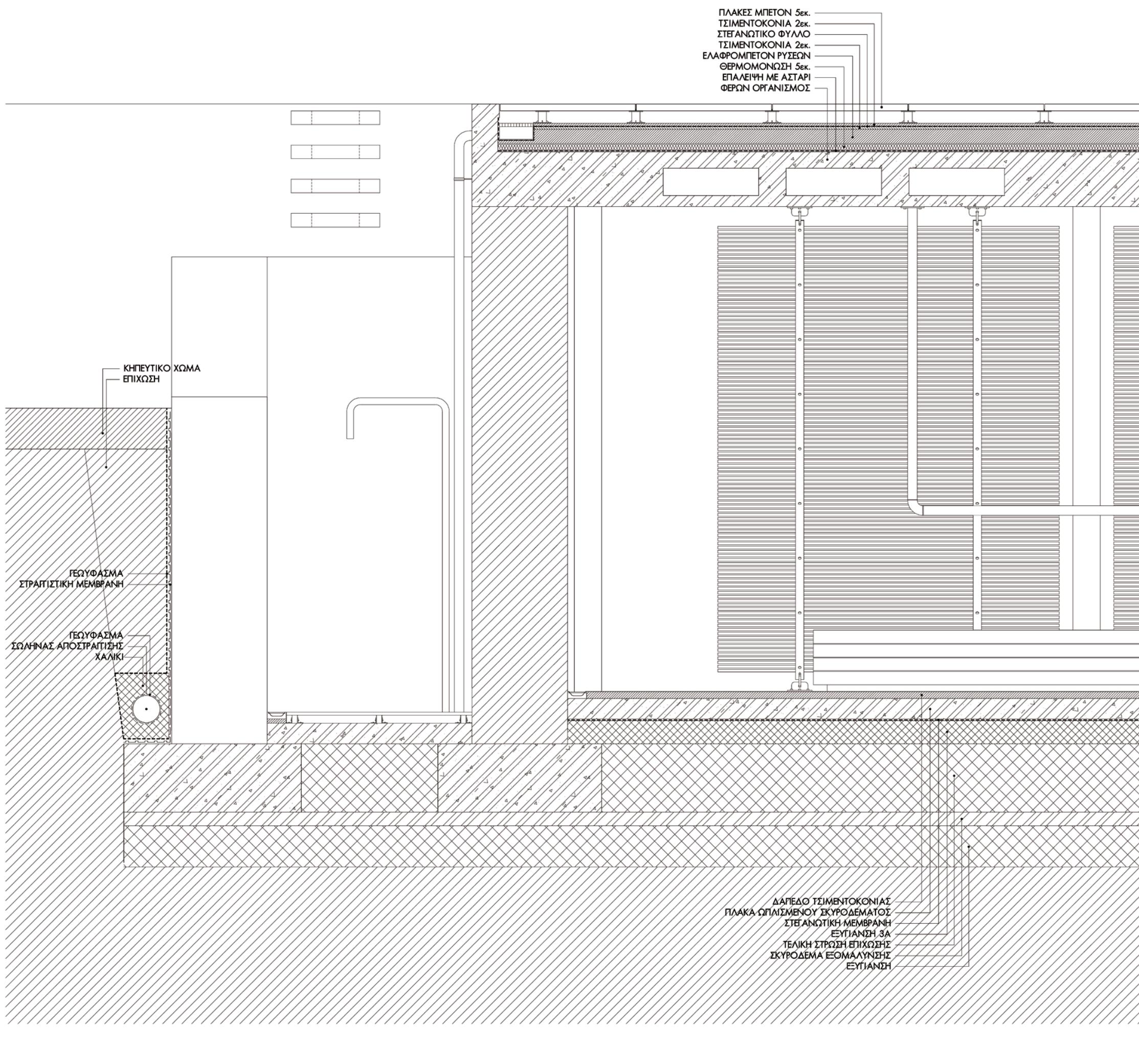
ΘΥΜΑΡΙ
Thymus Vulgaris

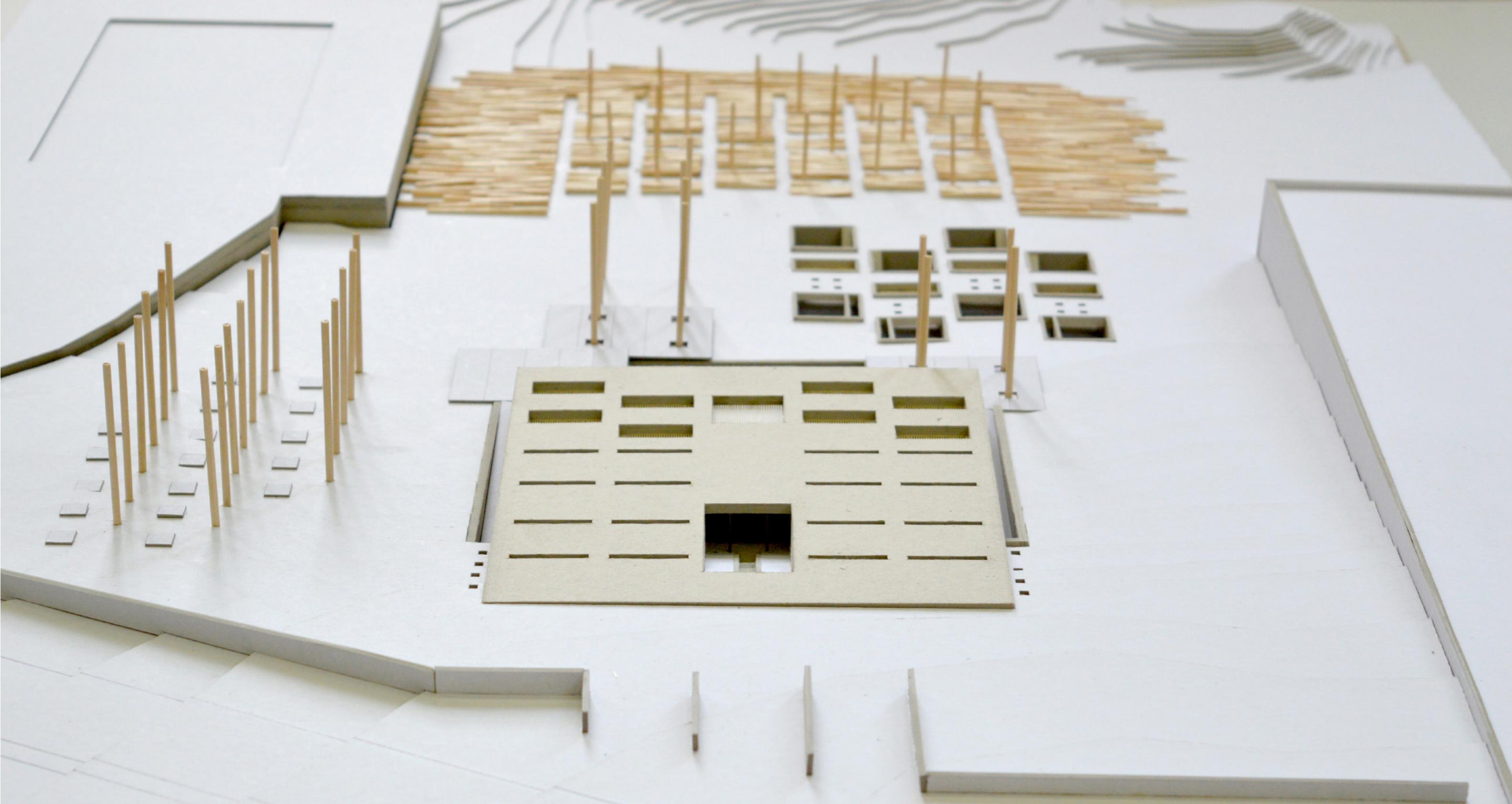

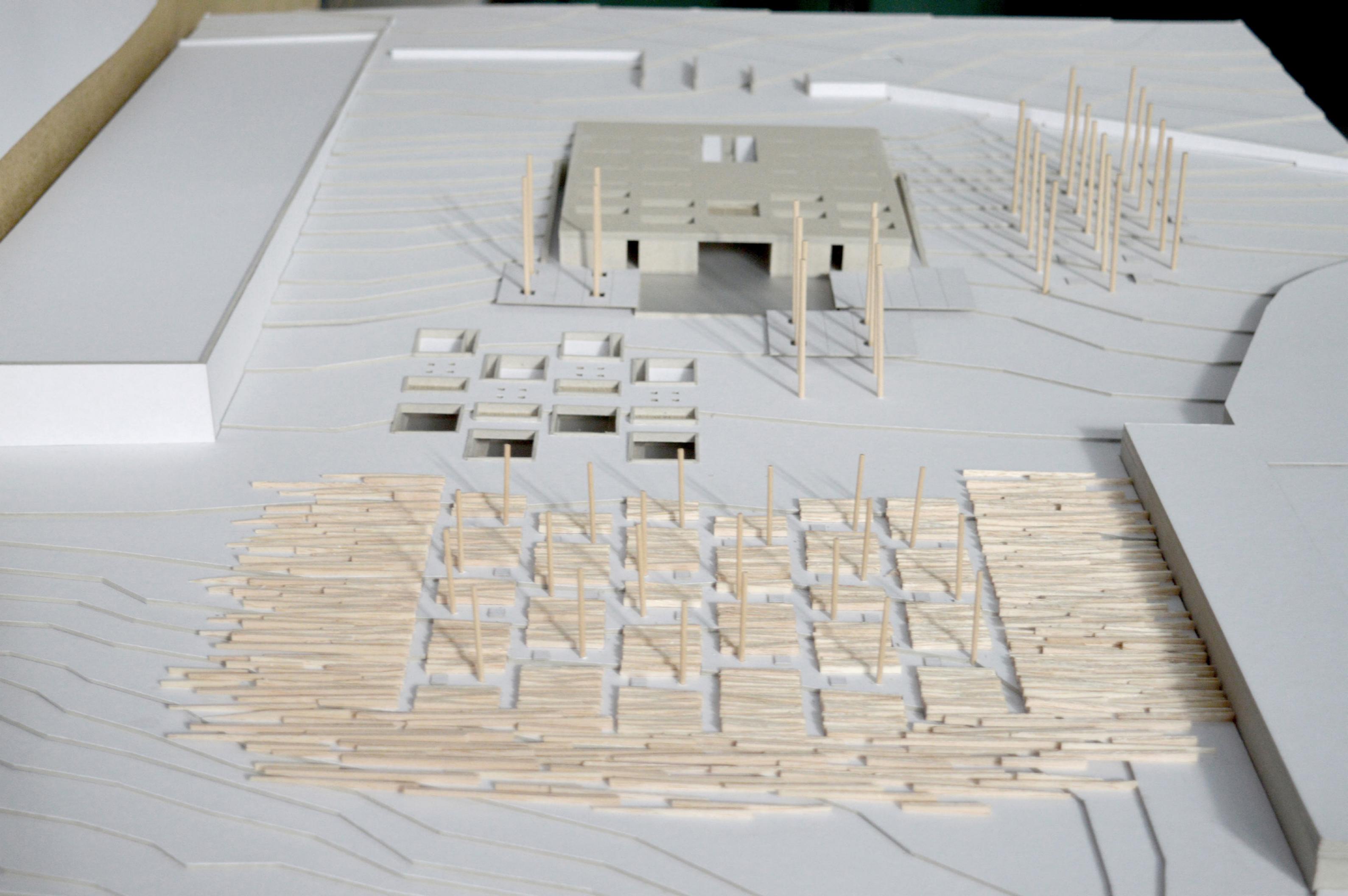
ΦΑΣΚΟΜΗΛΟ
Salvia officinalis

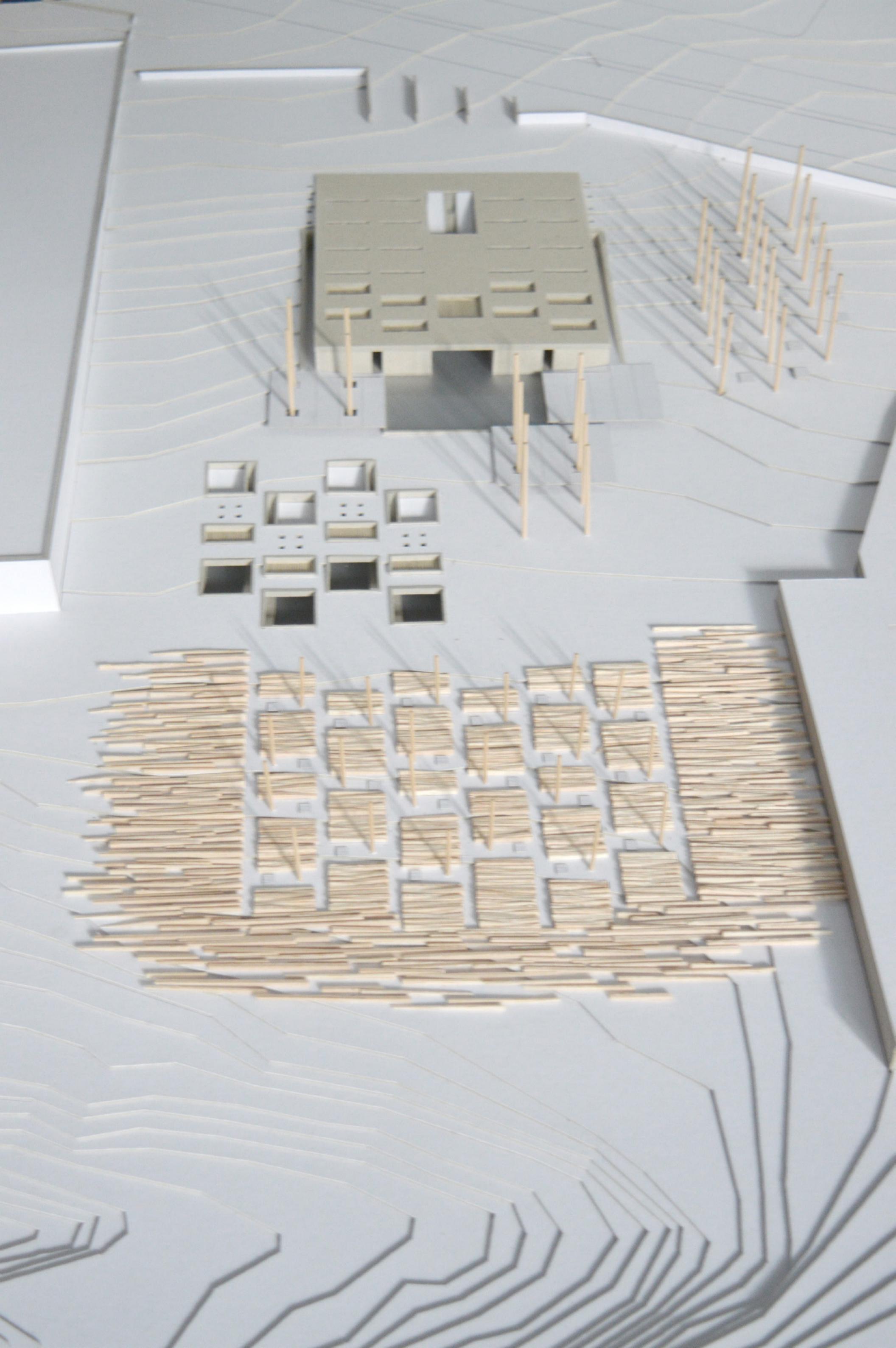

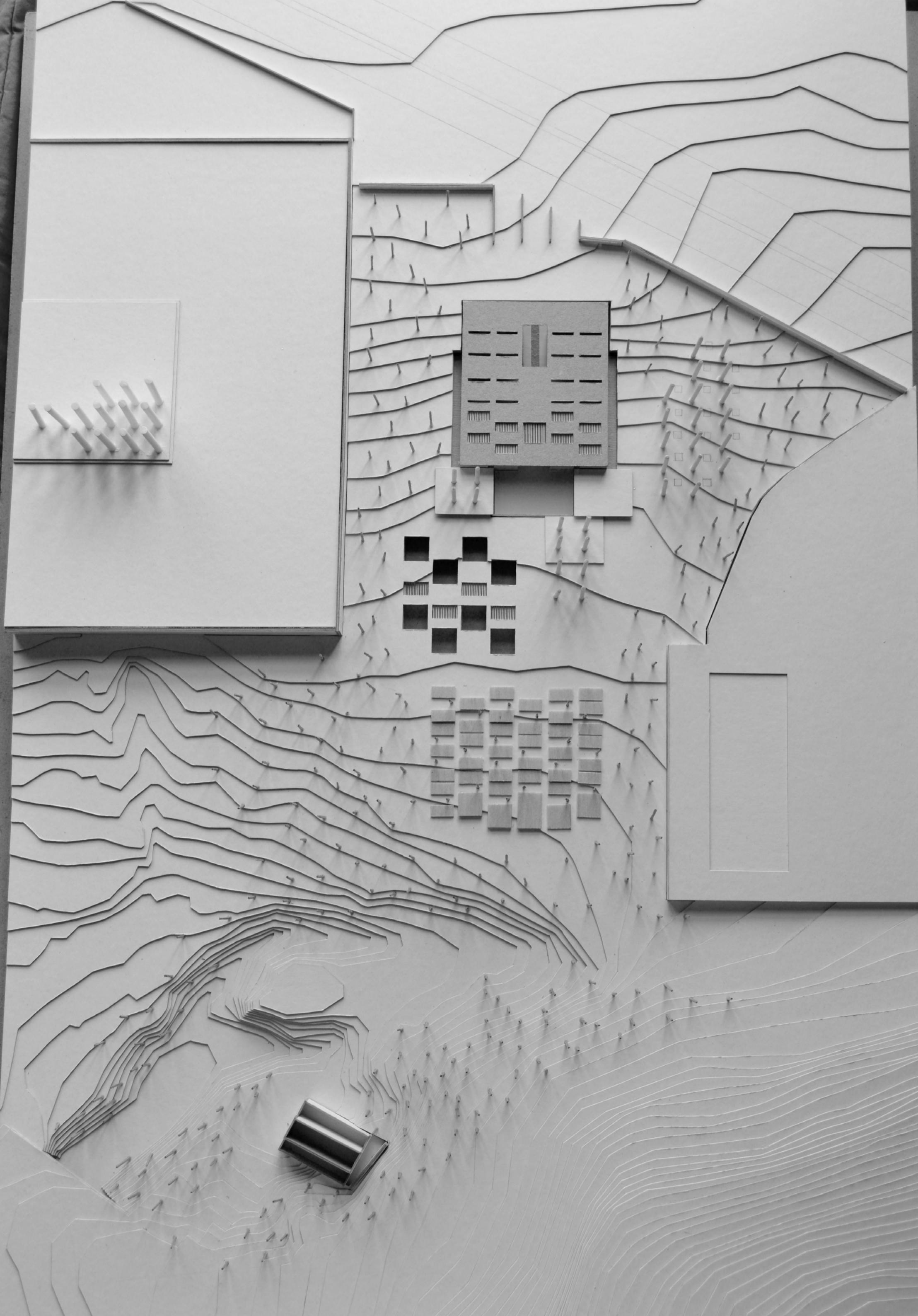
ΑΡΤΕΜΗΣΙΑ
Artemisia Powis Castle

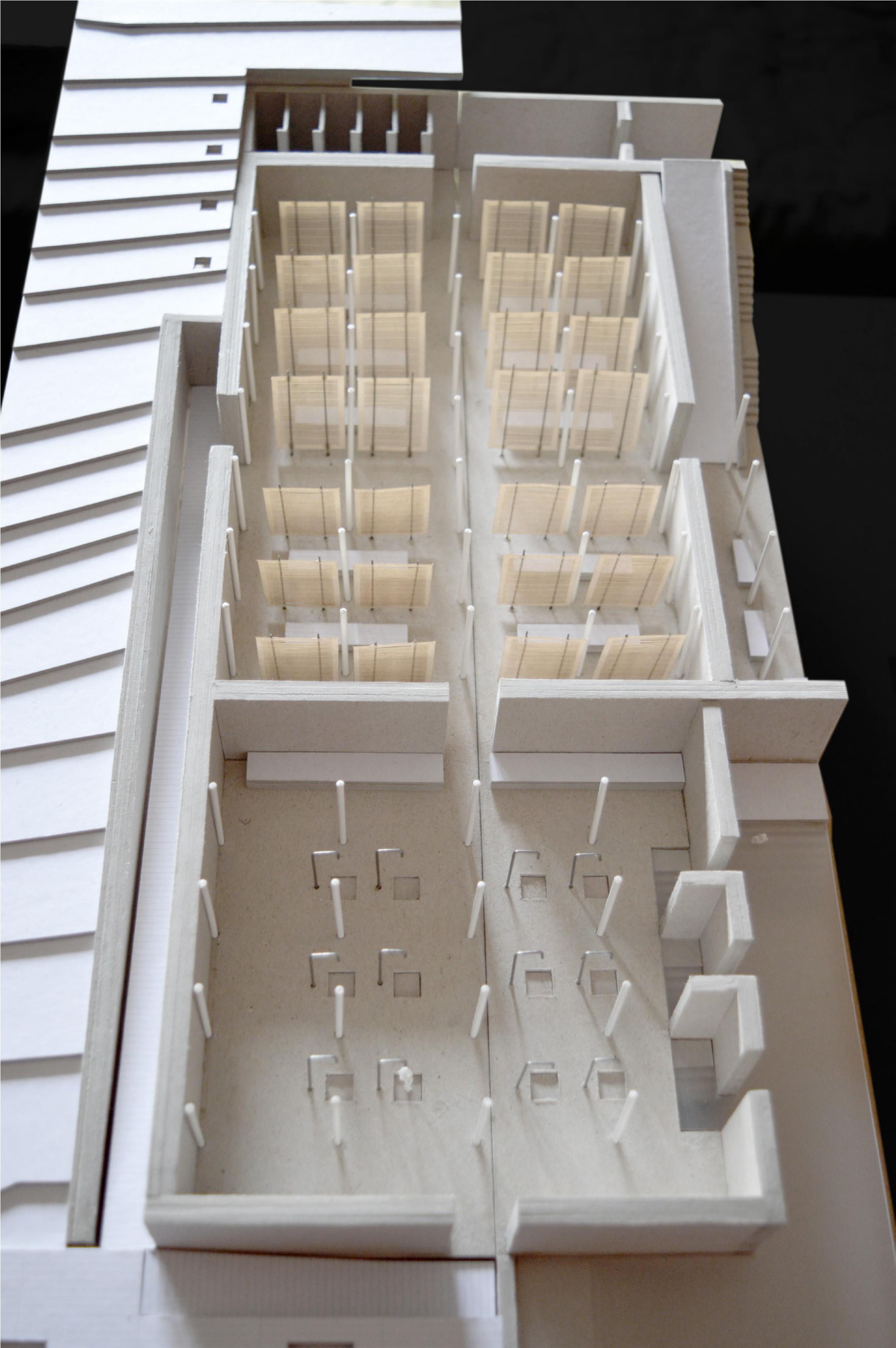

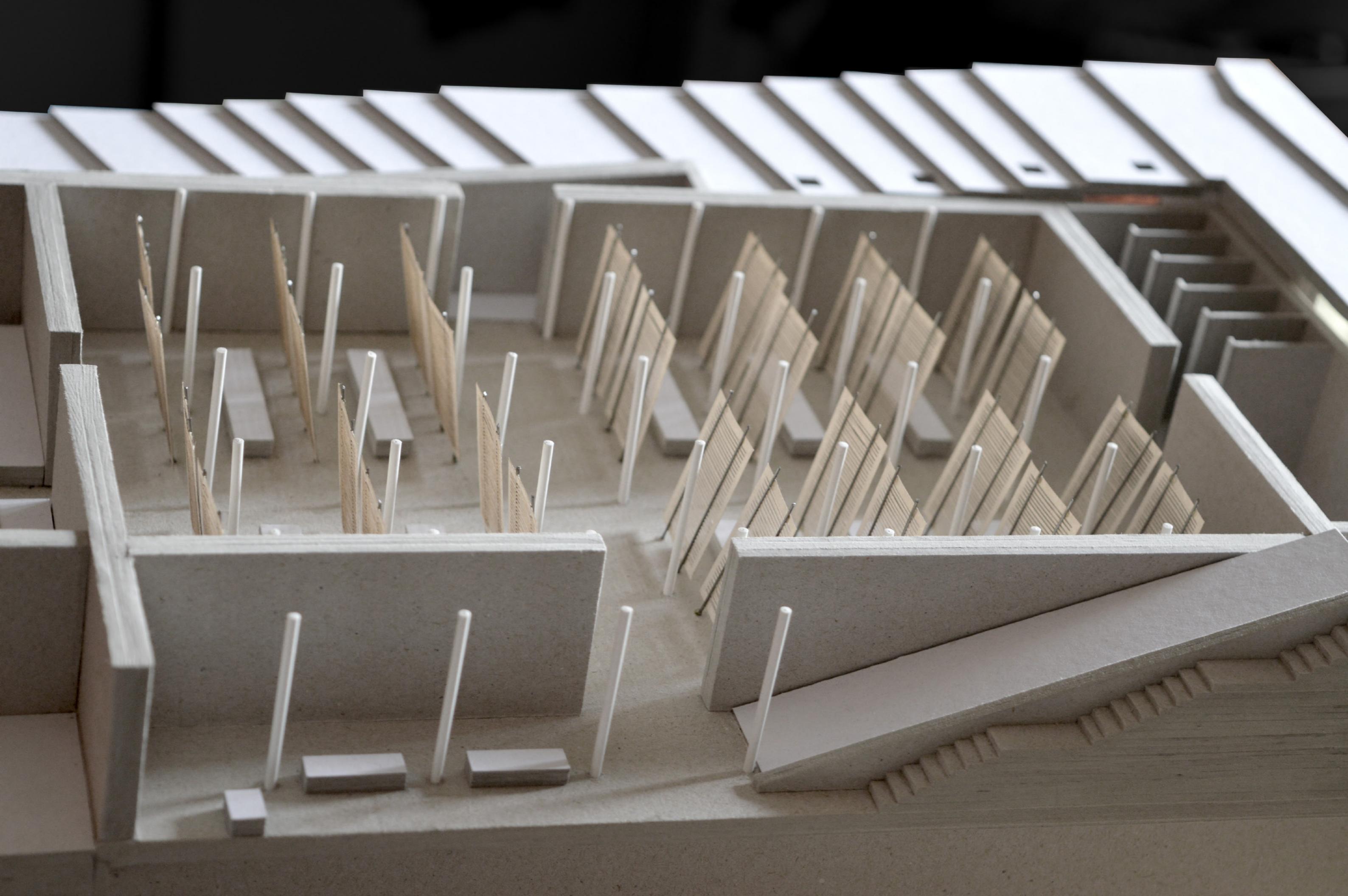

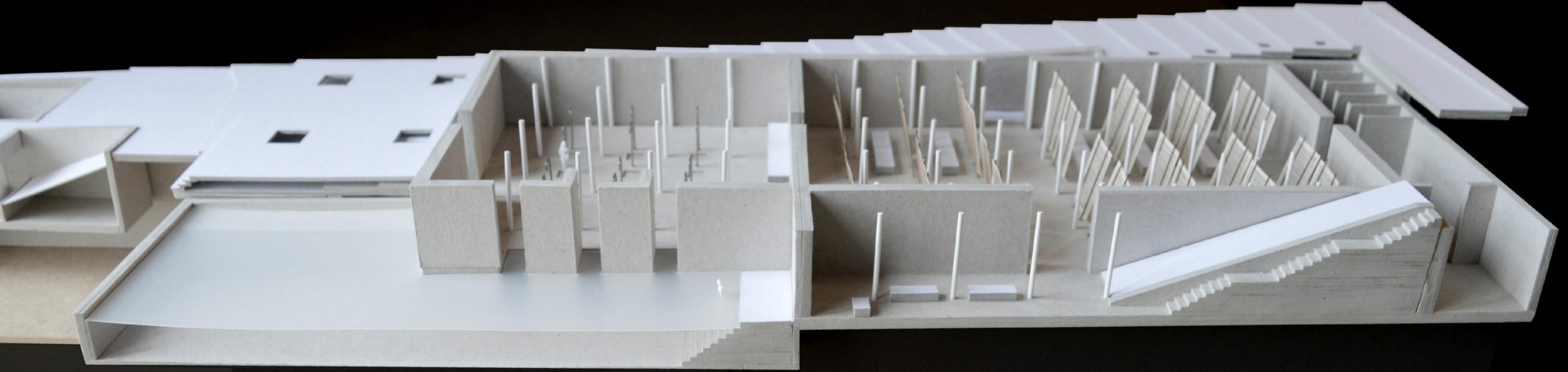

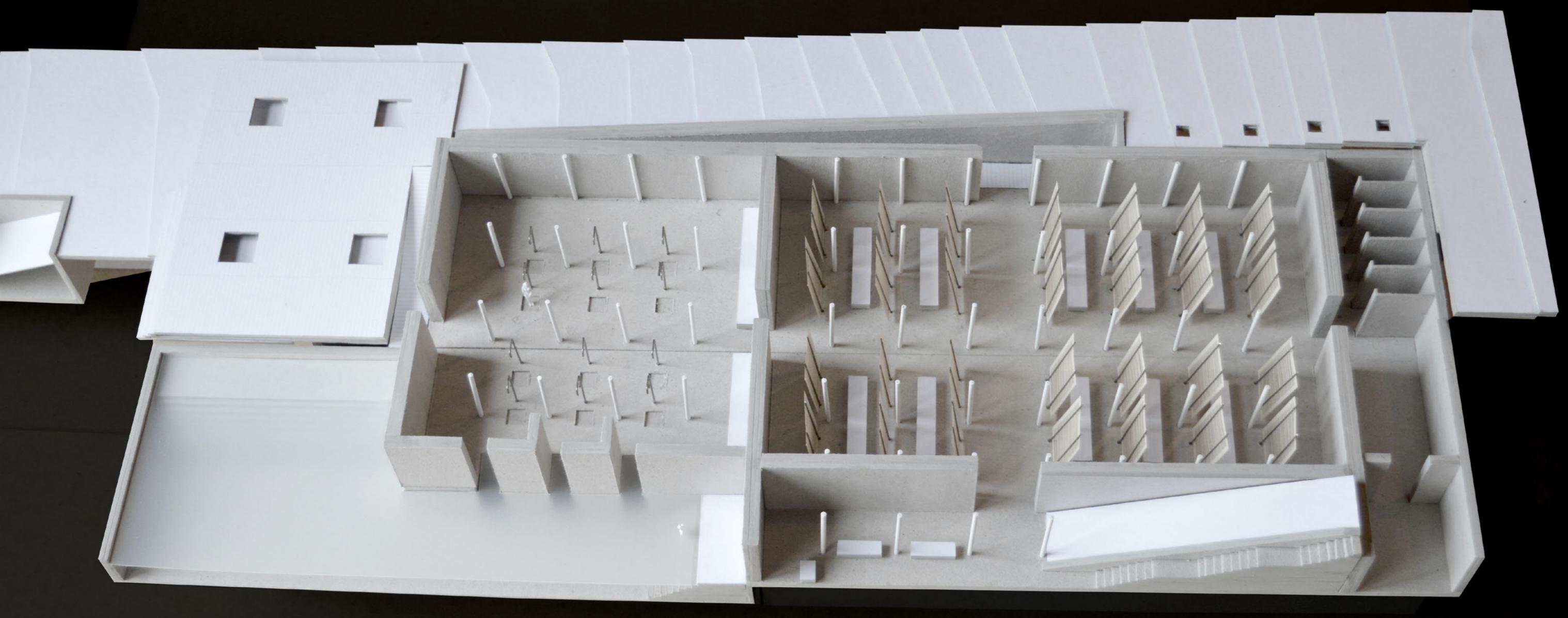

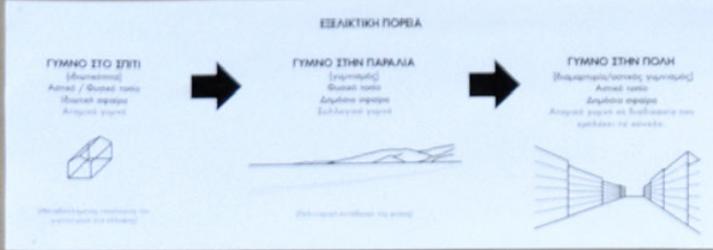
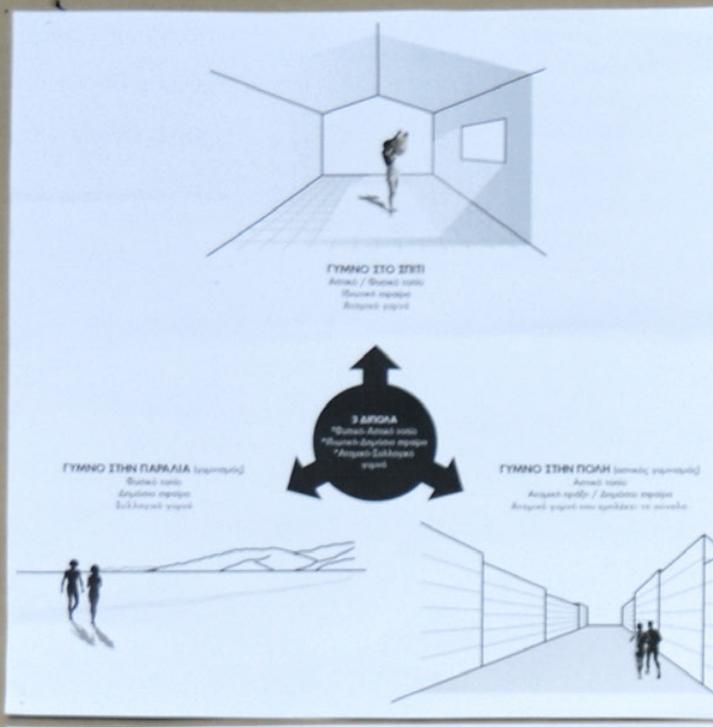

Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ - ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΓΥΜΝΟ ΣΤΟΝ ΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ

Στα περνόντα δρέπανα με απολύτως συνθήκες που περιείχαν με την φυσικότητα τους ιδιαιτέρως. Η φραγκοτά της πομπής δημιουργείται ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορεί να αποκτηθεί το πλαίσιο που απαιτείται για την αποτελεσματική λειτουργία της. Το ίδιο δημόσιο λαού της πομπής θεωρείται σε ένα κανονικό χώρο, σε δημόσια εργασία, άλλως οι δημόσιες λειτουργίες από τη γενικότερη και άλλως διαφορετικής σε γονικές μορφές αυξάνονται σε ένα μελλοντικό φάσμα που περιλαμβάνει την πομπή των απολύτων πομπεύοντας λαούς. Οι λαοί είναι ένας τρόπος αναζήτησης της συνθήκης του φυσικού που μέσα σε ένα κτητορικό κέλυφος εντάξει της πομπικής χώρας. Σύζευξη μέσα στα δημόσια λαούρια είναι η προτέρη, η πομπική απόδοση, η πομπική απόλαυση του φυσικού χώρου, διότι και στην πομπή.

ΑΠΟ ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΦΥΧΑΓΩΓΙΑΣ Κ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

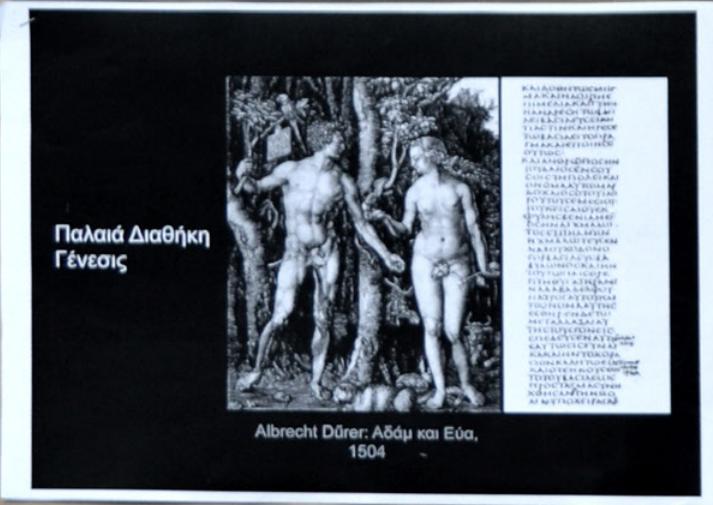
ΤΟ ΓΥΜΝΟ ΕΝΤΟΣ / ΕΚΤΟΣ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Παράβολη των τακτοποιημένων οχθών (όπις το κοίφοντα σε σχεδίο που δεν θα έπρεπε να είναι) → αντίληψη περιβάλλοντος

καθηρόπιτης [Mary Douglas]. Το γαννί σώμα εκτός πλαισίου γίνεται ο νιτλητός με μπρι. Αρθροβιητές τις προσφέρουν ταξιδιωτική συνέχεια.

Στην περίοδο τα δραστηριότητες στην οποία συμμετέχουν οι συντάξιοι αποδοτικοποιήσεις των γεννητών θετικών, και επίσης περιπλοκώντας διαρροής ή πέμπτης σύνθετης αποδοτικότητας.

Μέσα στα όρια αυτά γίνεται διοικολότερη η ανεύρεση των επαγγελματικών εργαλείων με τα οποία οι ανώτερες τάξεις

ΓΥΜΝΟ ΣΩΜΑ

*Διάφορη απαντώντας με την φύση

"There is a good deal of irony in the fact that to stave off physical and mental deterioration the urban dweller periodically escapes his splendidly appointed lair to seek bliss in what he thinks are primitive surroundings; a cabin, a tent, or, if he is less hidebound, a fishing village or hill town abroad. Despite his mania for mechanical comfort, his chances for finding relaxation hinge on its very absence."

КАΛΥΒΑ

* Αρχαιοτέρας του γίγαντος αύλακος

Bernard Rudolfski

